

การสร้างแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ปริญญานิพนธ์
ของ
ชาญณรงค์ สิงห์รัตน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กุมภาพันธ์ 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๗๙๖.๘๖
๖๔๘๐๗
๖.๓

การสร้างแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

ชาญณรงค์ สิงห์รัตน์

-8 ส.ย. 2547

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กุมภาพันธ์ 2547

๒ ๒๕๔๗๒๕

ชาญณรงค์ สิงห์รัตน์ (2547) การสร้างแบบประเมินทักษะกระบี่ สำหรับนักศึกษา วิทยาลัย

พลศึกษา. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ผาดิต บิลมาศ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินทักษะกระบี่และสร้างเกณฑ์ทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบประเมินเป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง เป็นนักศึกษาชาย 30 คน นักศึกษาหญิง 30 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี, นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ จำนวน 100 คน เป็นนักศึกษาชาย 50 คน และนักศึกษาหญิง 50 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 28 ทักษะ จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมนและใช้คะแนนที่ในการสร้างเกณฑ์ของแบบประเมินทักษะกระบี่ ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมมีความเชื่อมั่นทางบวกระดับปานกลางถึงสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .866 - .921$)

2. แบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาหญิง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมมีความเชื่อมั่นทางบวกระดับปานกลางถึงสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .802 - .875$)

3. แบบประเมินทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึงสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .371 - .880$) สำหรับนักศึกษาชาย

4. แบบประเมินทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึงสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .391 - .913$) สำหรับนักศึกษาหญิง

5. เกณฑ์ทักษะกระบี่รวมทุกรายการสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา คือ สูงมาก คะแนนดิบ 124 คะแนนขึ้นไปหรือคะแนนที่ 60 ขึ้นไป สูง คะแนนดิบ 118 - 123 คะแนน หรือคะแนนที่ 54 - 59 ปานกลาง คะแนนดิบ 112 - 117 คะแนน หรือคะแนนที่ 47 - 53

ต่ำ คะแนนดิบ 106 - 111 คะแนน หรือ คะแนนที่ 41 - 46 ต่ำมาก คะแนนดิบ 105 คะแนน
ลงมา หรือคะแนนที่ 40 ลงมา

6. เกณฑ์ระดับทักษะกระบวนการสำหรับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา คือ
สูงมาก คะแนนดิบ 133 คะแนนขึ้นไปหรือคะแนนที่ 63 ขึ้นไป สูง คะแนนดิบ 125 - 132
คะแนนหรือคะแนนที่ 55 - 62 ปานกลาง คะแนนดิบ 117 - 124 คะแนน หรือคะแนนที่
46 - 54 ต่ำ คะแนนดิบ 109 - 116 คะแนน หรือคะแนนที่ 38 - 45 ต่ำมาก 108 คะแนนลงมา
หรือคะแนนที่ 37 ลงมา

A CONSTRUCTION OF SWORD RATING
SKILL TEST FOR PHYSICAL EDUCATION COLLEGE STUDENT.

AN ABSTRACT
BY
CHARNNARONG SINGHARAT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
February 2004

Charnnarong Singharat. (2004). *A CONSTRUCTION OF SWORD RATING SKILL TEST FOR PHYSICAL EDUCATION COLLEGE STUDENT*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Phanit Billamas, Assist. Prof. Phaiboon Srichaisawat.

The purposes of this study were to construct sword rating skill and to install Physical Education College Student norm. The sample for reliability and objectivity evaluating were 30 male with 30 female of Angthong Physical Education College Students. The sample developing norm were 50 male and with 50 female from three Physical Education College Angthong, Suphanburi and Bangkok Students. All samples were randomiselly norm simple random techniques. The instrument was the process oriented criterion –referenced test of sword skill consisting 28 sub – sword skill developed by the researches.

The results of the study were as follows.

1. The reliability index in each skill and total sword skill of the test were significant from average to high level at 0.5 level ($r = .866 - .921$)
2. The reliability of female physical education college students index in each skill and total sword skill of the sword skill of the test were significant from average to high level at 0.5 level ($r = .802 - .875$)
3. The objectivity index in each item and total test of female student were significant from average to high level ($r = .371 - .880$)
4. The objectivity index in each item and total test of female were significant from average to high level ($r = .391 - .913$)
5. The sword indicating Criterion referenced of the male student test as follows.

Raw score 124 – (T – score = 60 up)	= Very high
Raw score 118 – 123 (T – score = 54 - 59)	= High
Raw score 112 – 117 (T – score = 47 - 53)	= Average
Raw score 106 – 111 (T – score = 41 - 46)	= Low
Raw score 105 (T – score = 40 - lower)	= Very low

6. The score indicating criterion referenced of the female student test as follows.

Raw score 133 – (T – score = 63 up)	= Very high
Raw score 125 – 132 (T – score = 55 - 62)	= High
Raw score 117 – 124 (T – score = 46 - 54)	= Average
Raw score 109 – 116 (T – score = 38 - 45)	= Low
Raw score 108 (T – score = 37 - lower)	= Very low

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

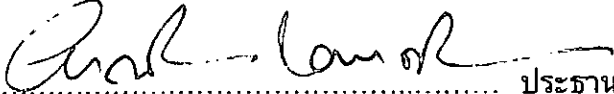
การสร้างแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ของ
นายชาญณรงค์ สิงห์รัตน์

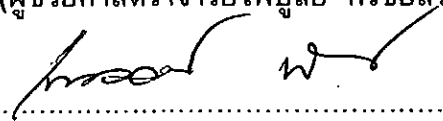
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

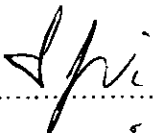

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ ๒๗ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาวุฒิ ปลื้มสำราญ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูง จากรองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พริยะพจนท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ราวุธ ปลื้มสำราญ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขและปรับปรุงข้อบกพร่องให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ อย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สมยศ วณิชชีวะ ผู้อำนวยการ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง อาจารย์ยวีฉิฉ จี๋จิณู ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและ พัฒนานันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวลี พิงโพธิ์ทอง อาจารย์ประจำภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์สุชุม อันขวัญเมือง อาจารย์ผู้สอนวิชากระบี่กระบองวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี อาจารย์ประมวล บัวทอง อาจารย์ผู้สอนวิชากระบี่กระบองวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ อาจารย์ยุทธนา วงศ์วิรัตน์ อาจารย์ผู้สอนวิชากระบี่กระบองวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบประเมินทักษะกระบี่ ที่ใช้ในการวิจัยและเก็บข้อมูล การวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณภรรยาและบุตรธิดา ที่ได้ช่วยให้การทำวิจัยเป็นผลสำเร็จ ขอขอบพระคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ คิษย์ชมรมกระบี่กระบองทุกคนที่ให้คำปรึกษาช่วยเหลือและห่วงใย เป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา และขอขอบคุณนางสาวธัญรดา สรวรมรัมย์ ที่ได้ช่วยพิมพ์ ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นผลสำเร็จ

ประโยชน์และคุณค่าปริญญานิพนธ์เล่มนี้ ขอมอบให้ คุณพ่อบัวหาญ สิงห์รัตน์ และ คุณแม่แหม่ม สิงห์รัตน์ ที่เป็นกำลังใจสำคัญสนับสนุนให้ทุกสิ่งทุกอย่างจนกระทั่งมีวันนี้ ตลอดจน พระคุณครูทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนศิษย์ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงปัจจุบัน

ชาณุณรงค์ สิงห์รัตน์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
	กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
	เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	6
	หลักสูตรกระบี่กระบอง 1.....	6
	กระบี่.....	6
	ลักษณะอาวุธกระบี่.....	7
	การรำกระบี่.....	8
	การถวายบังคม.....	10
	การขึ้นพรหม.....	10
	การเดินแปลง.....	11
	การลดถ่อ.....	11
	ประโยชน์ของวิชากระบี่กระบอง.....	11
	หลักการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา.....	11
	มาตราส่วนประเมินค่า.....	13
	ประเภทของมาตราส่วนประเมินค่า.....	14
	การสร้างมาตราส่วนประเมินค่า.....	15
	องค์ประกอบของการสังเกต.....	16
	หลักการสังเกต.....	17
	คุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดี.....	18

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	การสร้างแบบทดสอบ	19
	การสร้างแบบทดสอบทักษะทางกีฬา	20
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
	งานวิจัยในต่างประเทศ	21
	งานวิจัยในประเทศ	22
3	วิธีดำเนินการวิจัย	26
	การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	26
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	26
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	27
	การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	28
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
	ผลการศึกษาค้นคว้า	31
5	บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	47
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	48
	วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย	48
	การวิเคราะห์ข้อมูล	49
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	49
	อภิปรายผล	50
	ข้อเสนอแนะ	52
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	53
ภาคผนวก.....	56
ภาคผนวก ก. ตัวอย่างแบบประเมินทักษะกระบี่.....	57
ภาคผนวก ข. รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	87
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	89

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินทักษะกระบี่ สำหรับ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมทุกรายการ จากการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของนักศึกษาชาย (N = 30) โดย เรียงคะแนนจากสูงไปต่ำ	32
2	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินทักษะกระบี่ สำหรับ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมทุกรายการ จากการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของนักศึกษาหญิง (N = 30) โดย เรียงคะแนนจากสูงไปต่ำ	34
3	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินทักษะกระบี่ สำหรับ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวมทุกรายการ ของนักศึกษาชาย จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านในการทดสอบ ครั้งที่ 1 (N = 30)	36
4	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินทักษะกระบี่ สำหรับ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวมทุกรายการ ของนักศึกษาหญิง จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านในการทดสอบ ครั้งที่ 1 (N = 30)	38
5	ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุด ของแบบประเมินทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการสำหรับนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษา (N = 50)	40
6	เกณฑ์ทักษะกระบี่รวมทุกรายการสำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา (N = 50)	45
7	เกณฑ์ทักษะกระบี่รวมทุกรายการสำหรับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา (N = 50)	46

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1. กระบี่จริงและฝักกระบี่	6
2. กระบี่รำ	7
3. กระบี่ตี	8
4. ทิศทางการรำแบบเดินตรง.....	8
5. ทิศทางการรำแบบเดินสลับฟันปลา.....	9

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มนุษย์เรารู้จักการใช้อาวุธมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ เพื่อเป็นการแสวงหาอาหารจะต้องใช้อาวุธเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการล่าสัตว์ และการป้องกันภัยจากสัตว์ร้ายต่าง ๆ ที่จะมาทำอันตรายได้ ประวัติดั้งเดิมของอาวุธคงจะได้มาจากความแข็งแรงตามธรรมชาติ ได้แก่ หิน กระดูกสัตว์ ต่อมาก็ค่อยๆ วิวัฒนาการขึ้นมาเรื่อย ๆ จนสามารถดัดแปลงโลหะจากแร่ธาตุต่าง ๆ ได้ เช่น ทองแดง ดีบุก ตะกั่ว เหล็ก เพื่อนำมาประดิษฐ์อาวุธ ฉะนั้นอาวุธจึงมีความแตกต่างกันในรูปร่างลักษณะ และคุณภาพเหมือนมนุษย์มีความเจริญขึ้น มีความคิดดีขึ้น ก็ได้มีการพัฒนาและดัดแปลงอาวุธให้มีรูปร่างลักษณะและคุณภาพที่ดีขึ้นกว่าเดิมเพื่อให้เหมาะสมกับงานที่ใช้

กระบี่กระบอง เป็นกีฬาประเภทศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวของไทย ที่มีประวัติความเป็นมาพร้อม ๆ กับการเป็นชาติไทย ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวเป็นกีฬาที่ตอบสนองสัญชาตญาณการต่อสู้ของมนุษย์

ในการจัดการศึกษา พลศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคนในชาติให้มีความสมบูรณ์ แข็งแรง ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยผ่านกิจกรรมทางกาย วรศักดิ์ เพียรชอบ กล่าวว่า “วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ใช้กิจกรรมทางกาย เป็นสื่อในการเรียนรู้ ในอันที่จะทำให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย ด้านความรู้ ด้านสังคม อารมณ์ และสุนทรียะ ควบคู่กันไป” ซึ่งกิจกรรมทางกายที่ได้รับการบรรจุในหลักสูตรวิชพลศึกษานั้น มีกิจกรรมต่าง ๆ หลายประเภทที่มีคุณประโยชน์ต่อการพัฒนานุคลิกแตกต่างกันไปตามลักษณะของกิจกรรม ดังนั้นในการเลือกกิจกรรมที่จัดไว้ในวิชาพลศึกษา จึงมีหลักการทางพลศึกษาว่า ควรเป็นกิจกรรมที่ทำให้บุคคลมีความอดทน อดกลั้น มีความสุภาพเรียบร้อย มีความเมตตา มีความเป็นกันเอง สร้างความมั่นใจเป็นตัวของตัวเอง มีความเป็นอิสระ และมีวิญญานของการต่อสู้ อันจะทำให้ได้บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ดี และเข้มแข็งต่อไป (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2540 : 39) กิจกรรมพลศึกษาในหลักสูตรจึงมีทั้งกิจกรรมในรูปแบบของกีฬา และเกมเบ็ดเตล็ดต่าง ๆ ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวแบบไทยมวยไทย กระบี่กระบอง ได้จัดเป็นส่วนหนึ่งของวิชาพลศึกษาที่เป็นกิจกรรมของกีฬาเพื่อใช้พัฒนาผู้เรียนให้มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจมาเป็นเวลานาน และกิจกรรมนี้เป็นสื่อทางการศึกษาที่มีลักษณะของวัฒนธรรมไทย จึงควรเป็นสื่อที่จะสามารถสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทยให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างดี

จากการศึกษาหลักสูตรพลศึกษาในปัจจุบันพบว่า วิชามวยไทยจัดเป็นวิชาเลือกสำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชากระบี่กระบองจัดเป็นวิชาบังคับสำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนั้นกีฬาที่เป็นวัฒนธรรมไทยที่นักเรียนทุกคนจะต้องเรียน คือ กระบี่กระบอง จากปัญหาการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 โดยเอนก ช้างน้อย (2524 : 113) พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาในด้านความเข้าใจความสำคัญของกระบี่กระบองในด้านวัฒนธรรมไทย และผู้เรียนมีปัญหาด้านการสร้างให้เกิดความรักในกีฬาประจำชาติ และการปลูกฝังคุณธรรมทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณี นอกจากนี้จากการสอบถาม ศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษา และครูผู้สอนพลศึกษา พบว่า สถาบันการศึกษาหลายแห่งไม่ได้ทำการสอนวิชามวยไทย และกระบี่กระบองแต่ได้เปิดสอนวิชาอื่นแทน โดยให้เหตุผลว่าเป็นวิชาที่ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน เมื่อเป็นดังนี้ การใช้วัฒนธรรมทางกีฬาเพื่อพัฒนาคนไทยให้มีความเป็นคนไทยที่สมบูรณ์จึงไม่สามารถดำเนินการได้

ปัจจุบันเพื่อเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยแขนงนั้นไว้และเพื่อเป็นการสนองนโยบายของแผนการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาจึงได้กำหนดหลักสูตรให้มีการเรียนการสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา โดยเฉพาะวิทยาลัยพลศึกษานั้นเป็นสถาบันที่ผลิตบุคลากรทางพลศึกษาเพื่อเป็นครูพลศึกษาและสูงศึกษา ฉะนั้นต้องมีความซาบซึ้งในวิชากระบี่กระบองมากกว่าระดับอื่น ๆ และต้องรู้จริงในวิชาชีพของตน ซึ่งนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาทุกคนต้องเรียนวิชากระบี่กระบอง 1 และ กระบี่กระบอง 2 ซึ่งหลักสูตรนั้นจัดให้มีการสอนทั้งอาวุธสั้นและอาวุธยาวตามความเหมาะสมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน

ผู้วิจัยเห็นว่าศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวแบบไทยที่บรรจุในหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และมีความสำนึกในความเป็นไทย แต่เนื่องจากการเรียนการสอนจะต้องมีการวัดผล และยังไม่มีเกณฑ์ที่ใช้การวัดผลประเมินผลหรือแบบประเมินทักษะกระบี่ที่ดี มีมาตรฐาน จึงเห็นความสำคัญของการมีแบบประเมินทักษะกระบี่ที่ดี จึงได้จัดทำแบบประเมินทักษะกระบี่ขึ้นเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบประเมินทักษะกระบี่ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ทักษะกระบี่ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้มีแบบประเมินทักษะกระบี่ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา และใช้เป็นเครื่องมือในการแบ่งความสามารถทางทักษะกระบี่ของนักศึกษา ด้านครูผู้สอนสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลความก้าวหน้าของนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2546

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิชาเอกพลศึกษา ซึ่งผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบอง 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 มาแล้ว จำนวน 60 คน เป็นนักศึกษาชาย 30 คน นักศึกษาหญิง 30 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สร้างเกณฑ์ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ วิชาเอกพลศึกษา ซึ่งผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 มาแล้ว จำนวน 100 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบประเมินทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนและคุณภาพของแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

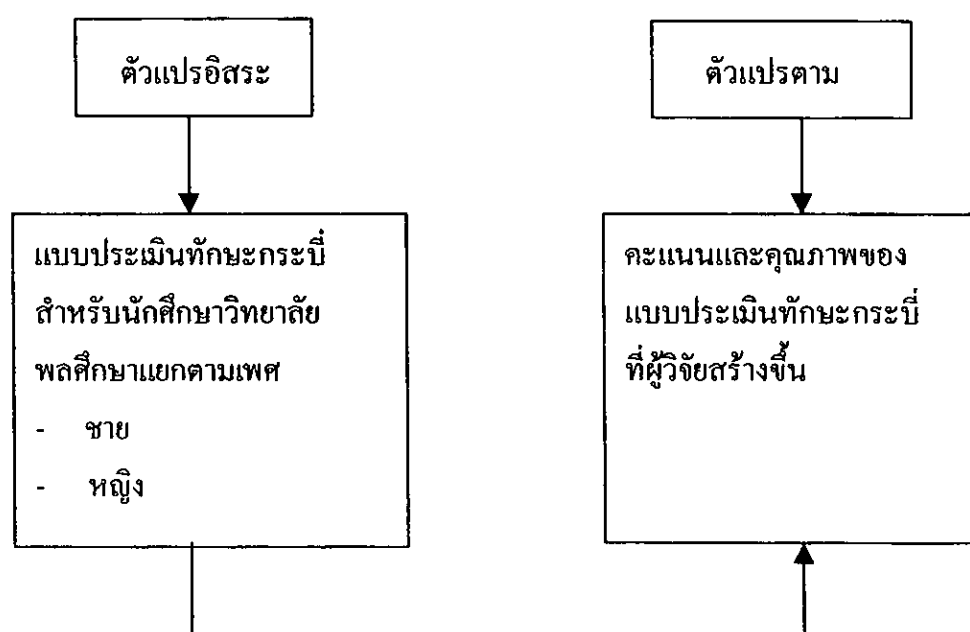
แบบประเมิน หมายถึง เครื่องมือที่ใช้เปรียบเทียบ การประเมินลักษณะนี้จะมีเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำสิ่งที่วัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ว่าแตกต่างจากเกณฑ์มากหรือน้อยเพียงใด

กระบี่ หมายถึง อาวุธชนิดหนึ่งใช้สำหรับฟันและแทง มีรูปแบบตรง ยาวประมาณ 90 เซนติเมตร

ทักษะกระบี่ หมายถึง ความสามารถในการใช้อาวุธกระบี่ประกอบในการรำและการตีได้อย่างสวยงามและมีความคล่องแคล่วว่องไว เช่น การถวายบังคม การขึ้นพรหม การรำไม้รำ การตีหรือการต่อสู้ การถดถ่อ และการเดินแปลง

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 ที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบอง 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 มาแล้วจำนวน 30 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินทักษะ กระบี่ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 หลักสูตรกระบี่กระบอง

1.1.1 กระบี่

1.1.2 ลักษณะอาวุธกระบี่

1.1.3 การรำกระบี่

1.1.4 การถวายบังคม

1.1.5 การขึ้นพรหม

1.1.6 การเดินแปลง

1.1.7 การลดถ่อ

1.1.8 ประโยชน์ของกระบี่กระบอง

1.2 การประเมินผลทางการศึกษา

1.3 การวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา

1.4 มาตรฐานประเมินค่า

1.5 ประเภทของมาตรฐานประเมินค่า

1.6 การสร้างมาตรฐานประเมินค่า

1.7 องค์ประกอบของการสังเกต

1.8 คุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดี

1.9 การสร้างแบบทดสอบ

1.10 การสร้างแบบทดสอบทักษะทางกีฬา

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

2.2 งานวิจัยในประเทศ

เอกสารงานที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรกระบี่กระบอง 1

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาประวัติและประโยชน์ของกระบี่และดาบสองมือ การบริหารกาย การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย การเลือก การดูแลรักษาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มารยาทและความปลอดภัยในการเล่น ทักษะเบื้องต้นของกระบี่ และดาบสองมือ ประเพณีการแสดง การไหว้ครู การขึ้นพรหม การรำไม้รำ การตีแม่ไม้ หลักและวิธีการสอน กติกาการแข่งขัน การจัดและการดำเนินการแข่งขัน

จุดประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกระบี่กระบอง 1
2. เพื่อให้มีทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานในการเล่นกระบี่กระบอง 1
3. สามารถดูแลรักษาอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ให้มีความปลอดภัย
4. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกมารยาท ระเบียบข้อบังคับ ประเพณีการแสดง และทักษะเบื้องต้นของกระบี่ และดาบสองมือ
5. เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชากระบี่ และดาบสองมือ
6. เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออก และฝึกความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่ดี
7. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ กติกาการแข่งขัน การจัดและดำเนินการแข่งขัน
8. เพื่อให้สามารถทำการสอนและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

1. กระบี่

ภาพประกอบ 1 กระบี่จริง และฝักกระบี่

นาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา ได้กล่าวว่า กระบี่ เป็นอาวุธชนิดหนึ่ง ใช้สำหรับฟันและแทง ฉะนั้นตัวกระบี่ซึ่งทำด้วยเหล็กดีจึงมีรูปแบนตรง และปลายแหลม มีความยาวประมาณ 90 เซนติเมตร น้ำหนักไม่มากนัก พอเหมาะสำหรับถือมือเดียว และใช้ฟันแทงได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว โดยมากมักทำให้พอเหมาะมือผู้ใช้ เพื่อจะได้ฟันและแทงได้ถนัด กระบี่ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1. ตัวกระบี่ มีรูปร่างดังได้กล่าวแล้ว น้ำหนักส่วนมากจะอยู่ที่ด้าม และเพื่อให้น้ำหนักมีน้อย ในตอนปลายและตอนกลางในระหว่างคมและสัน จึงได้ทำเป็นร่องทั้งสองข้างริมของร่องตอนบนจึงนูนเป็นสันขึ้นมา และที่ตอนท้ายของกระบี่นี้ได้บากเนื้อเหล็กเรียวยาวไป เพื่อทำกันสำหรับติดกับด้าม

2. ด้ามกระบี่ สวมติดอยู่กับกันของกระบี่อย่างแน่นหนา ยาวประมาณ 12 เซนติเมตร โดพอมือจับทำได้อย่างถนัดและมั่นคง

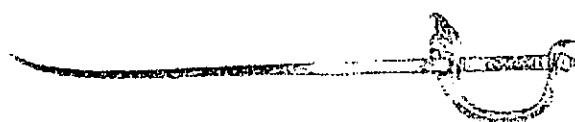
3. โกร่งกระบี่ มีรูปร่างคล้ายกับตะกร้อสอยผลไม้ ซึ่งทำด้วยแผ่นเหล็กโปร่ง ติดแน่นอยู่กับตัวและท้ายของด้ามกระบี่ มีไว้สำหรับป้องกันมิให้เข้าศึกฟันถูกมือผู้ถือกระบี่นั้น

4. ฝักกระบี่ คือปลอกสำหรับสวมกระบี่ไว้ข้างใน เมื่อยังไม่ถึงเวลาที่จะใช้กระบี่นั้น รูปร่างลักษณะเหมือนตัวกระบี่ อาจจะทำด้วยโลหะหนัง หรือไม้ ข้างในฝักมีหนังอ่อนหรือผ้าสักหลาด กรุเพื่อป้องกันเสียงและการเสียดสีระหว่างตัวกระบี่กับฝัก

2. ลักษณะอาวุธกระบี่

อาวุธกระบี่ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด

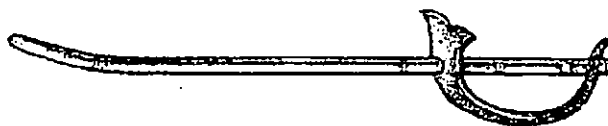
1. กระบี่รำ

ภาพประกอบ 2 กระบี่รำ

กระบี่รำมีรูปร่างลักษณะ เหมือนกับกระบี่จริง ยาวประมาณ 100 เซนติเมตร ส่วนใหญ่ตัวกระบี่จะทำด้วยหวายเทศ ใหญ่กว่าหัวแม่มือเล็กน้อยส่วนปลายเล็กเรียวยาวมีลวดลายโดยรอบตัวกระบี่แกะสลักลวดลาย ลงรักปิดทองหรือติดกระเจก โกร่งกระบี่แกะสลักหรือเขียนลวดลายอาจจะเป็นลายเทพพนมหรือลายอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความสวยงามขณะที่ใช้รำรำ

2. กระบี่ตี

ภาพประกอบ 3 กระบี่ตี

กระบี่ตี มีลักษณะคล้ายกระบี่รำ แต่จะไม่สวยงาม เพราะเน้นในเรื่องความอดทนเพื่อการใช้งาน ทำจากหวายที่มีขนาดใหญ่และให้น้ำหนักใกล้เคียงกับกระบี่จริง

3. การรำกระบี่

ถือเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีนิยม อย่างหนึ่งของการเล่นกระบี่การเล่นกระบี่การรำรำ จะกระทำตามครูผู้ฝึกหัดสั่งสอนให้ ต้องเน้นความอ่อนช้อยสวยงาม และต้องรำด้วยท่าที่สวยงาม นอกจากนี้การรำยังเป็นอบอุ่นร่างกาย ก่อนทำการต่อสู้ ยังเป็นการดูชั้นเชิงของกลุ่มต่อสู้และพร้อมกันนี้ ก็สำรวจพื้นที่สนาม หลุมบ่อ แสงสว่างอีกด้วย

ชนิดของการรำ

การรำมี 2 ชนิด คือ

1. การรำชนิดอยู่กับที่
2. การรำชนิดเดินไปเดินมา

1. การรำชนิดอยู่กับที่ การรำชนิดนี้ได้แก่การขึ้นพรหมที่เรียกว่า “รำอยู่กับที่” ก็เพราะไม่เดินไปทางไหนนอกจากการรำอยู่ในบริเวณนั้น แต่หันหน้าไปทิศทิศจนครบสี่ทิศ

2. การรำชนิดเดินไปเดินมา การรำชนิดนี้ได้แก่การรำต่างๆ การรำชนิดนี้มีทิศทางการรำ

2 ลักษณะ คือ

2.1 ทิศทางการรำแบบเดินตรง

การรำชนิดนี้มีทั้งการเดินไปข้างหน้าและถอยหลังไปในทิศทางการรำ

2.2 ทิศทางการรำแบบเดินสลับฟันปลา

การเดินรำแบบนี้เป็นแบบเดินเฉียงขวาทีหนึ่ง แล้วยกซ้ายทีหนึ่ง สลับกันไปมาตลอดทาง การเดินรำ

นอกจากนี้การรำแบบเดินไปมายังแบ่งได้เป็น 2 อย่าง คือ

1. การรำเพื่อการเล่นหรือการแสดงกันฉันท์มิตร เพื่อความสนุกสนาน ผู้รำแต่งกายรำ และสืบทอดเข้าหากัน สวนกันไปจนถึงที่ซึ่งอีกฝ่ายตั้งต้นจึงกลับหลังหันและเดินรำกลับมาที่เดิมอีก เราเรียกการรำนี้ว่า “รำสองเที่ยว” ซึ่งตามปกตินิยมการรำชนิดนี้มาก

2. การรำเพื่อการแข่งขัน เป็นการเล่นที่เอาจริงเอาจัง การแข่งขันชนิดนี้มักเป็นการต่อสู้ระหว่างลูกศิษย์ของแต่ละครู การตีจึงถึงหัวแตก แขน ขา บวม

การรำยังถือเป็นนาฏศิลป์ชั้นสำคัญชิ้นหนึ่ง ที่เราชาวไทยทุกคนควรจะภาคภูมิใจ และสามารถอวดชาวต่างชาติได้เป็นอย่างดี การรำยังมีลักษณะเฉพาะและมีประโยชน์ต่อร่างกาย พอกล่าวได้ดังนี้คือ

1. ทำรำของอาวุธทุกชนิดไม่เหมือนกัน

เนื่องจากกระบี่กระบองประกอบไปด้วยอาวุธ หลายชนิด การรำอย่างหนึ่งจะเหมาะสมกับอาวุธชนิดหนึ่ง ซึ่งการรำนั่นแล้วแต่ครูผู้ฝึกจะสอนให้

2. ทำรำเป็นการอบอุ่นร่างกาย

การรำถือว่าการบริหารร่างกายเพื่อเตรียมกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ให้พร้อมที่จะทำการต่อสู้

3. ทำรำเป็นการทำสมาธิที่ดี

ก่อนการต่อสู้หรือทำการแข่งขันในกีฬาแต่ละชนิดนักกีฬาก็จะต้องมีจิตใจมั่นคง หนักแน่น เด็ดเดี่ยว มีสติ อย่างสมบูรณ์ จึงจะประสบผลสำเร็จในการแข่งขัน ในขณะที่รำกระบี่กระบองนั้น จะต้องระลึกถึงพระคุณของครูที่สั่งสอนมาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน ทำทางการรำรำต่างๆ ให้เข้ากับจังหวะเสียงปี่กลอง ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีประกอบการรำรำดังได้กล่าวมาแล้ว

4. การรำเป็นการให้โอกาสผู้แสดงทั้งสองฝ่ายได้ดูท่าที่ซึ่งกันและกัน

การรำทั้งสองฝ่ายไม่ได้มุ่งรำแต่อย่างเดียว จะต้องคอยชำเลื่องดูท่าทางของอีกฝ่ายหนึ่งเป็นระยะๆ ทั้งนี้เพื่อหวังผลที่จะต่อสู้กันอย่างจริงจังต่อไป ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากสงคราม ในสมัยก่อนมีการ

ต่อสู้กันตัวต่อตัว ก่อนอื่นต้องรื้อววดเพลงอาวุธกันก่อน นอกจากจะมีอาวุธประจำตัวแล้ว ยังมี การสวมเกราะป้องกันตัว บางครั้งแทบจะมองไม่เห็นช่องทางการเอาชนะ เข้าศึกได้ การร่ายจึงเป็น โอกาสอันดีที่จะหาทางประหัตประหารศัตรูได้ โดยการสังเกตพิจารณาใช้ไหวพริบสติปัญญา ให้ ถัดวันดังจะเห็นได้จากบทละครเรื่อง ราชาราช ตอนสมิงพระรามสู้กับ กามณี ซึ่งตรงรักแร้ ของกามณีไม่มีเกราะป้องกัน สมิงพระรามสังเกตเห็นขณะที่ร่ายรำจึงใช้ทวนแทงกามณีตรงรักแร้ และเอาชนะได้ในที่สุด

การร่ายจะเสร็จสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อผู้ร่ายกลับมาอยู่ที่เดิมตรงที่เริ่มต้น แล้วกลับหัวสนามไม่ร่ำ จ้วงลงพรหมเพื่อเตรียมการต่อสู้ในขั้นต่อไป

3. การถวายนังคม

ไทยเรากลือการเคารพครูบาอาจารย์เป็นสำคัญ จะเว้นเสียมิได้เป็นอันขาด ศิลปะต่าง ๆ ที่ได้เล่าเรียนมา จะมีการเคารพครูก่อนที่จะเริ่มแสดงด้วยเสมอไป เช่น คนตรี ละคร โขน หนัง ฯลฯ กระบี่กระบองและมวยเป็นวิชาที่ถือเคร่งครัดในเรื่องนี้มาก ฉะนั้นก่อนที่จะแสดง ผู้แสดงกระบี่ กระบองแต่ละคน จึงต้องตั้งต้นด้วยการกราบไหว้บูชาอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชานี้ให้แก่ตน ซึ่งถือว่าเป็นกตัญญูทดเวท และเป็นที่ระลึกแก่คนสืบไปอีกด้วย

การแสดงการเล่นบางชนิดถ้าจะจัดมีขึ้นถวายให้ในหลวงทอดพระเนตรแล้ว ถือเป็น ขนบธรรมเนียมมาแต่โบราณว่าก่อนการแสดง ผู้แสดงจะต้องหันหน้าไปทางที่ประทับก่อนแล้ว ถวายนังคมเพื่อเป็นการเคารพต่อพระเจ้าอยู่หัวผู้มาเป็นประธานในที่นั้น

4. การขึ้นพรหม

ลำดับการแสดงหลังจากการถวายนังคมแล้ว ซึ่งนับว่าเป็นระเบียบการที่สำคัญยิ่ง การ ขึ้นพรหมจะละเว้นเสียมิได้ การขึ้นพรหมเป็นการร่ายรำในบริเวณที่ถวายนังคมนั่นเอง โดย หันหน้าไปตามที่กำหนดไว้ทีละทิศๆ จนครบสี่ทิศ จึงจะนับได้ว่าเป็นการขึ้นพรหมที่สมบูรณ์ การขึ้นพรหมเป็นการแสดงความเคารพบูชาพระพรหมนั่นเอง พระพรหมนั้นทรงคุณสมบัติพิเศษ ที่น่าบูชา เรียกว่า “พรหมวิหาร 4” ซึ่งประกอบไปด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ด้วยเหตุนี้ รูปปั้น พระพรหม จึงมีสี่หน้าแต่ละหน้าหมายถึงคุณธรรมอย่างหนึ่ง ใน การร่ายขึ้นพรหมจึงต้อง รำให้ครบสี่ทิศ หรือที่เรียกกันว่า “การขึ้นพรหมสี่หน้า”

นอกจากการร่ายรำพรหมสี่หน้า จะเป็นการรำเพื่อแสดงความเคารพต่อพระพรหมโดย ตรงยังเป็นการอบรมบ่มนิสัยให้มีใจประกอบด้วยพรหมวิหารสี่ ซึ่งถือว่าเป็นธรรมอันประเสริฐ ที่จะช่วยขจัดความพาลอันเป็นสันดานหยาบเสียได้ ไม่นำเอาวิชาความรู้ไปใช้ในทางที่มิชอบ เพราะเป็นทางที่จะนำความเดือดร้อนใจให้แก่ผู้อื่น

ลักษณะของการขึ้นพรหม การขึ้นพรหมมี 2 ลักษณะ

1. การขึ้นพรหมนั่ง ได้แก่ การนั่งรายรำแต่ละทิศ ๆ จนครบทั้งสี่ทิศ แล้วจึงกลับหลังหมุนลุกขึ้นยืนเพื่อเตรียมตัวรำในชั้นปฏิบัติต่อไป
2. การขึ้นพรหมยืน เมื่อเสร็จจากถวายบังคมเรียบร้อยแล้ว ลุกขึ้นยืนรายรำแต่ละทิศ ๆ จนครบทั้งสี่ทิศ ทำสุดท้ายจบลงด้วยท่าเตรียมพร้อมที่จะปฏิบัติชั้นต่อไป (ท่าคุมรำ)

5. การเดินแปลง

เป็นลำดับขั้นตอนการเดินเข้าหากันก่อนการย่างสามขุม การเดินแปลงจะเป็นการดูลีลาชั้นเชิงของคู่ต่อสู้ว่า การถืออาวุธ การก้าวเดินรัดกุมหรือไม่ เมื่อเห็นจุดบกพร่อง หรือช่องว่างที่ตรงไหนก็จะฟัน ตี แทะไปที่บริเวณนั้น

6. การลดล่อ

การลดล่อ คือ แม่ไม้ลดล่อที่หลอกให้คู่ต่อสู้หลงทางหรือประมาท แล้วเข้าโจมตีบริเวณที่เราหลอกล่อว่าเราเปิดช่องว่าง หลังจากนั้นผู้ลดล่อก็จะรับหรือหลบ แล้วตอบโต้อย่างรวดเร็ว ซึ่งผู้ลดล่อเตรียมพร้อมอยู่แล้ว ซึ่งอาจเรียกว่าเป็น “ไม้ตาย” ก็คงได้

7. ประโยชน์ของวิชากระบี่กระบอง

กระบี่กระบองเป็นการต่อสู้ป้องกันตัวที่มีระเบียบประเพณีการเล่นมาตั้งแต่สมัยโบราณ ภายใต้กฎ กติกา ระเบียบการแข่งขัน โดยการนำเอาท่วงท่ามาจำลองแทนอาวุธจริง ซึ่งมีคุณประโยชน์แก่ผู้เล่นเป็นเอกประการพอจะสรุปได้ดังนี้

1. กระบี่กระบองเป็นวิชาต่อสู้ป้องกันตัว ในสมัยโบราณนับว่าเป็นวิชาของนักรบหรือทหารโดยตรง ด้วยการใช้อาวุธเข้าประชิดทำการตะลุมบอนกันได้ดีที่สุด
 2. กระบี่กระบองเป็นวิชาพลศึกษาที่คืออย่างหนึ่ง คือเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายได้ทุกส่วนของร่างกาย
 3. กระบี่กระบองเป็นกีฬาที่ฝึกน้ำใจได้อย่างดีเลิศ
 4. กระบี่กระบองเป็นสมบัติประจำชาติไทย
- (นาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2513 : 17 - 71)

หลักการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา

การวัดและประเมินผล เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพราะจะเป็นสิ่งกำหนดแสดงให้เห็นถึงผลการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมว่าสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายหรือสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด ตลอดจนสามารถเป็นแนวทางในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับวิทยาลัย

พลศึกษา จะให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้จะต้องอาศัยการวัดผลและประเมินผลเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการตัดสินใจและให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอนดังที่ สุวิมล ตั้งสังขพจน์ (2526 : 3) ได้กล่าวว่า กระบวนการเรียนการสอนพลศึกษาถือว่าเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนไปสู่สิ่งที่พึงปรารถนาและปฏิสัมพันธ์ของกระบวนการศึกษาประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมายทางพลศึกษา
2. ประสบการณ์ในการเรียนรู้
3. วิธีการวัดผลและประเมินผล

จะเห็นได้ว่า การวัดผลและประเมินผลจะทำหน้าที่ติดตามผลการเรียนการสอนตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ และช่วยชี้ให้เห็นข้อบกพร่องหรือปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นเพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุงต่อไป จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้สอนที่จะคำนึงถึงหลักการวัดผล และประเมินผลทางพลศึกษาต่อไป

การวัดผลและประเมินผลจึงเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน และการที่จะประเมินผลสิ่งใดควรพิจารณาคุณลักษณะที่จะประเมินให้ครบถ้วน ควรมีการวัดและประเมินผลหลาย ๆ ครั้ง หลาย ๆ ลักษณะ แล้วจึงนำผลที่ได้มาประเมินเพื่อวินิจฉัยและตัดสินสรุปซึ่ง สุวิมล ตั้งสังขพจน์ (2526 : 13) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. เพื่อช่วยในการแบ่งนักเรียนตามลำดับความสามารถและสะดวกในการจัดกลุ่ม
4. เพื่อให้สามารถประเมินผลการเรียน และการสอนของครู
5. เพื่อช่วยให้สามารถวินิจฉัยและทำนายผลการเรียนการสอนได้
6. เพื่อช่วยให้สามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
7. เพื่อใช้เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอน โดยสร้างสถานการณ์อย่างหนึ่งเพื่อให้

นักเรียนได้ทดลองความสามารถได้อย่างเต็มที่

จะเห็นได้ว่าการวัดผลและการประเมินผลทางพลศึกษา เป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่จะช่วยแสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ สามารถช่วยเสริมสร้างลักษณะนิสัยให้ผู้เรียนแต่ละคนมีสมรรถภาพทางกาย มีทักษะการเล่นกีฬา เห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและมิ้น้ำใจเป็นนักกีฬาเพียงใด นอกจากนี้การวัดผลและประเมินผลจะช่วยให้สามารถให้คะแนนแก่นักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้องตามพัฒนาการหรือความสัมฤทธิ์ผลการเรียนของนักเรียนได้อีกด้วย

มาตราส่วนประเมินค่า

มาตราส่วนประเมินค่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการวัดสิ่งต่างๆ ที่ไม่สามารถวัดออกมาได้เป็นตัวเลขโดยตรง เป็นการวัดและประเมินผลในลักษณะของมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่ง ฮอปกินส์ และ แอนส์ (Hopkins and Antes. 1979:173 - 175) กล่าวว่า มาตราส่วนประเมินค่านี้สามารถใช้ในกรณีเป็นข้อความเป็นการประเมินค่าคุณลักษณะของสิ่งที่จะวัดออกมาเป็นตัวเลขหรือสามารถใช้วัดทัศนคติ หรือแรงงูใจ ซึ่งใช้ตัวเลขเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความสำคัญของคุณลักษณะที่แสดงออกมา สก็อต และเฟรนช์ (สุมาลี เพชรศิริ. 2527 : 50 ; อ้างอิงจาก Scott and French. 1950) ได้กล่าวว่าถึงขั้นตอนในการสร้างมาตราส่วนประเมินค่า ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาที่จะประเมินตามธรรมชาติของเนื้อหาหรือคุณลักษณะของกิจกรรมนั้น
2. กำหนดระดับที่จะประเมินค่า
3. กำหนดนิยามหรือความหมายของแต่ละระดับ
4. โอกาสที่จะประเมินนักเรียนแต่ละระดับเท่ากัน
5. ใบบันทึกการประเมิน ต้องเตรียมให้ง่ายต่อการประเมินนักเรียนแต่ละคน
6. จะต้องมีการเลือกและฝึกผู้ที่จะทำการประเมินค่า

นอกจากนี้ ฮอปกินส์ และ แอนส์ (Hopkins and Antes. 1979:173 - 175) ได้เสนอแนะสำหรับการสร้างมาตราส่วนประเมินค่า ดังนี้

1. หลีกเลี่ยงการใช้คะแนน 2 – 3 ระดับ เนื่องจากจะได้ผลของการวัดที่หายาและไม่ควรมากกว่า 5 ระดับ
2. ระบุความหมายของแต่ละระดับมาตราส่วน และทำเครื่องหมายระหว่างคะแนนที่ต้องการจะตีความหมาย
3. เลือกใช้ข้อความที่ผู้สังเกตสามารถเข้าใจได้ตรงพฤติกรรมที่ต้องการ

สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์ (2526 : 20-23) กล่าวว่า มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) สำหรับการวัดความสามารถ และทักษะในการปฏิบัติงานกับพฤติกรรมของนักเรียนจะใช้การสังเกตของครูเข้าร่วมการเก็บข้อมูล ซึ่งก็มีข้อบกพร่องที่เกิดจากการสังเกตของครู คือมีโอกาสมิมีระดับของความเป็นปรนัยค่า ความลำเอียง หรือความประทับใจ อาจมีอิทธิพลต่อการสังเกตได้ เครื่องมือที่จะช่วยให้การสังเกตมีความเป็นปรนัยมากขึ้น ได้ข้อมูลอย่างเป็นระบบมากขึ้น บันทึกรายงานผลและรายงานผลการตัดสินใจของครูจากการสังเกตเป็นระบบดีขึ้น คือ “มาตราส่วนประเมินค่า” (Rating Scales) ซึ่งตามปกติจะประกอบด้วยพฤติกรรมที่จะตัดสินและมาตราที่จะใช้ตัดสินว่าอยู่ในระดับใด มาตราส่วนประมาณค่าจึงอยู่ในรูปของเครื่องมือในการบันทึก และ

รายงานการตัดสินใจ ซึ่งจะได้ผลเพียงไรขึ้นกับมาตราส่วนประมาณค่าว่ามีการสร้างไว้อย่างดีเพียงไร และใช้ในสถานการณ์ที่เหมาะสมเพียงไร

ลักษณะของมาตราส่วนประเมินค่า มีการเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักเรียน หรือทักษะความสามารถกับมาตรฐานเป็นที่ตั้งไว้ก่อนแล้วว่า ระดับสูง กลาง ต่ำ หมายถึงพฤติกรรมอะไร หรือต้องการมีทักษะความสามารถอย่างไร ซึ่งส่วนใหญ่จะตั้งไว้ในใจ จึงเปรียบเหมือนกับ จัดตำแหน่งนักเรียนลงบนมาตราที่คงที่ตายตัว ที่มีอยู่ก่อนแล้ว มาตราส่วนประเมินค่าแบบนี้มีข้อดี ตรงที่สามารถเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มได้ เพราะใช้ผู้ประเมินค่าคนเดียวกัน มีมาตรฐานเดียวกัน และสามารถใช้กับกลุ่มใหญ่ๆ ได้แต่ก็มีข้อจำกัดเหมือนกัน เช่น ผู้ประเมินค่าต้องฝึกฝนมาพอสมควร จึงจะใช้ได้เหมาะสม ดังนั้นเมื่อใช้หลายคนประเมินค่านักเรียนกลุ่มเดียวกันหรือนำค่า แต่ละระดับของมาตราส่วนประมาณค่าทั้งแบบ 3, 5, 7 ระดับ

ประเภทของมาตราส่วนประเมินค่า

ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2528 : 143 – 146) ได้แบ่งประเภทของมาตราส่วนประเมินค่าไว้ 5 ประเภทดังนี้

1. แบบบรรยาย (Descriptive Rating Scale) เป็นมาตราของการจัดอันดับในแต่ละระดับ ในรูปของการบรรยายทางภาษา แต่ละขั้นตอนต้องเขียนคำบรรยายไว้ด้วย ตามปกติจะแบ่งออกเป็น 3 – 7 ขั้น เมื่อเลือกข้อใดขั้นหนึ่งแล้ว ก็ต้องทำบันทึกไปในขั้นที่เลือกนั้น โดยกาเครื่องหมายเอาไว้ เครื่องมือแบบนี้จัดอันดับพฤติกรรมเด็ก อาจจะสร้างไว้วัดในเรื่องความรับผิดชอบ และความเชื่อถือ ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ อิทธิพลต่างๆทางจิตใจ ฯลฯ
2. แบบตัวเลข (Numerical Rating Scale) สร้างขึ้นโดยใช้รหัสตัวเลขวัดลักษณะต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล รหัสตัวเลขจัดขึ้นแทนคำบรรยาย เช่น ใช้ 1 หรือ 0 แทนสิ่งที่ไม่เกิดขึ้นเลย 2 นาน ๆ ถึงจะเกิดสักครั้ง 3 เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว 4 เกิดขึ้นบ่อย ๆ 5 เกิดขึ้นเป็นประจำ นอกจากนี้อาจจะอยู่ในรูปการถามความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วแปลงตัวหนังสือออกมาเป็นตัวเลข คือ ชอบมากที่สุด คือ 5 ชอบ คือ 4 ปานกลาง คือ 3 ไม่ชอบ คือ 2 ไม่ชอบที่สุด คือ 1
3. แบบกราฟ (Graphic Rating Scale) เป็นการจัดอันดับคุณภาพในแนวเส้นตรงจะอยู่ในรูปแนวนอนหรือแนวตั้งก็ได้ แต่ที่นิยมคือ ในแนวนอน เวลาจัดอันดับก็ให้ทำเครื่องหมายลงบนเส้นตรงนี้
4. แบบเปรียบเทียบ (Comparative Rating Scale) การประเมินในลักษณะนี้จะมีเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำสิ่งที่วัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ว่าแตกต่างจากเกณฑ์มากน้อยเพียงใด เช่น วัดการคัดลายมือของนักเรียน ครูจะมีเกณฑ์การคัดลายมืออยู่แล้ว แล้วเอาผลงานการคัดลายมือของ

นักเรียนแต่ละคนมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์นี้ ถ้าใครคัดลายมือแตกต่างจากเกณฑ์นี้น้อยก็ได้คะแนนมาก และถ้าแตกต่างจากเกณฑ์นี้มากก็ได้คะแนนน้อย

5. การจัดอันดับ (Ranking) การประเมินคุณภาพประเภทยานเป็นการนำเอาคุณลักษณะสิ่งที่จะจัดอันดับนี้มาเปรียบเทียบกับกันก่อนโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มก่อน เป็นกลุ่ม ดี ปานกลาง และเลว จากนั้นแต่ละกลุ่มนำมาเปรียบเทียบและเรียงอันดับกันใหม่ แล้วจึงนำอันดับของแต่ละกลุ่มมาเรียงเชื่อมต่อกัน

การสร้างมาตราส่วนประเมินค่า

การสร้างมาตราส่วนประมาณค่า ก็เช่นเดียวกับการสร้างเครื่องมือชนิดอื่น ๆ ที่มุ่งให้คำวัดหรือที่กะประมาณได้เป็นค่าที่เป็นความเที่ยงตรง และเชื่อมั่นได้สูงเป็นจุดมุ่งหมายได้สูงสุด และยังมีคุณสมบัติอื่น ๆ ประกอบอีก ความเป็นปรนัย ใช้สะดวกเหมาะสมกับสิ่งที่จะประมาณค่า มีความคลาดเคลื่อนน้อย ข้อเสนอแนะที่สำคัญมีดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสอนสอนในรูปของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สังเกตได้ ถ้ากำหนดจุดประสงค์ก่อน การเรียนใช้เชิงพฤติกรรมที่วัดได้สังเกตได้ ก็จะช่วยให้สามารถนิยามตัวแปรที่จะประมาณค่าได้ชัดเจน ในรูปของนิยามปฏิบัติได้ง่ายขึ้น แล้วนำไปสร้าง มาตราส่วนประมาณค่าได้สะดวกขึ้น

2. เลือกลักษณะที่เป็นตัวกำหนดความสำเร็จ เลือกวัดทักษะหรือตัวแปรย่อยที่เป็นตัวกำหนดค่า ได้รับความสำเร็จหรือความล้มเหลวในกิจกรรมนั้น กล่าวคือ ต้องเลือกตัวแปรสำคัญนั่นเอง ตามปกติจะเลือกตัวแปรย่อยไว้มาก ๆ แล้วคัดเลือกให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์กับกลุ่มเวลา เครื่องมือ ฯลฯ และพยายามเลือกตัวแปรที่สังเกตได้มากกว่าตัวแปรที่สังเกตยาก

3. นิยามตัวแปรที่เลือกไว้ในรูปพฤติกรรมที่สังเกตได้ เมื่อเลือกตัวแปรได้แล้วต้องนิยามตัวแปรที่วัดเหล่านั้นออกมาเป็นนิยามวัดได้ สังเกตได้ คือ เป็นนิยามเชิงปฏิบัติการ (Operational Definition) ของตัวแปรที่เลือกไว้ การนิยามเชิงปฏิบัติการทำให้มาตราส่วนเป็นปรนัยยิ่งขึ้น บางกรณีอาจแยกนิยามเชิงปฏิบัติการให้แก่ผู้ประมาณค่า (Rater) ต่างหาก

4. การกำหนดค่าน้ำหนักของตัวแปร ตัวแปรที่เลือกมาประมาณค่า มีน้ำหนักต่อความสำเร็จต่างกัน จึงควรต้องมีการถ่วงน้ำหนักตัวแปรต่าง ๆ การให้น้ำหนักนี้มักใช้ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

5. เลือกและสร้างมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบที่เหมาะสม ซึ่งต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

5.1 จะนำค่าที่ได้มาจากการประมาณค่าไปใช้อย่างไร คัดสินเกรดเปรียบเทียบรวมหรือแยกระหว่างตัวแปรย่อย

5.2 ความสามารถของผู้ประมาณค่าในการใช้เครื่องมือที่นั่นสูงต่ำเพียงไร

5.3 ตัวแปรที่ตัดสินมีลักษณะเช่น แคม กว้าง สังกะสีได้ง่าย-ยากเพียงไร

5.4 สถานการณ์ที่ประมาณค่า เช่น ขณะแข่งขัน ขณะฝึกซ้อม กลุ่มเล็กใหญ่

5.5 เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกในการประมาณค่า เช่น เครื่องมือ

ในการเล่น ผู้ช่วย เวลา

6. เลือกจำนวนระดับของมาตราประมาณค่า การเลือกใช้จำนวนขั้นของมาตราส่วนประมาณค่า ขึ้นอยู่กับชนิดของตัวแปรว่า สามารถจำแนกได้ละเอียดอย่างเที่ยงตรงเพียงไรส่วนใหญ่ใช้ระหว่าง 3 ขั้น หรือ 3 ระดับถึง 9 ระดับ และใช้จำนวนคี่ เพื่อมีจุดกลางเป็นจุดหลักในการพิจารณาได้ (ประภัศร นาคมณี . 2542 : 25 – 26)

ผาณิต บิลมาศ (2530:18) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างมาตราส่วนประมาณค่าไว้ดังนี้

1. เลือกเกณฑ์
2. เลือกข้อกระทงในแบบวัด
3. หาค่าความเชื่อมั่นและความเป็นปรนัยของข้อกระทง
4. หาค่าความเที่ยงของข้อกระทงและทั้งฉบับ
5. สร้างเกณฑ์มาตรฐาน
6. เขียนรายงานเกี่ยวกับการวัดผลและผลที่ได้

สก็อต และเฟรนช์ (สุมาลี เพชรศิริ.2527 : 15 ; อ้างอิงจาก Scott and French. 1970 : 229 - 232) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างมาตราส่วนประมาณค่าไว้ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาที่ประเมินตามธรรมชาติของเนื้อหาหรือคุณลักษณะของกิจกรรมนั้น ๆ
2. กำหนดจำนวนระดับที่จะประมาณค่า
3. กำหนดนิยามหรือความหมายของแต่ละระดับ
4. โอกาสที่จะประเมินนักเรียนแต่ละระดับเท่าๆ กัน
5. ในบันทึกการประเมิน ต้องเตรียมให้ง่ายต่อการประเมินนักเรียนแต่ละคน
6. จะต้องมีการเลือกและฝึกที่จะทำการประเมินค่า

องค์ประกอบของการสังเกต

การสังเกตสามารถใช้เป็นวิธีการวัดคุณลักษณะต่างๆ ของบุคคลทั้งที่เป็นพฤติกรรมการแสดงออกทันทีทันใด เป็นครั้งคราว หรือที่แสดงออกอยู่เป็นประจำจนเป็นนิสัยในการที่สังเกตสิ่งใดนั้น ต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย 2 ประการ คือ

1. สิ่งที่ตั้งเกต ในทางการศึกษาสิ่งที่ต้องการสังเกตก็คือ พฤติกรรมการแสดงออกของผู้เรียน ส่วนใหญ่จะเป็นคุณลักษณะด้านวิภาววิสัย เช่น ความสนใจ บุคลิกภาพ เป็นต้น กับคุณลักษณะด้านการปฏิบัติ และผลงานการปฏิบัติ

2. ผู้สังเกต จะใช้ประสาทสัมผัสเป็นเครื่องมือที่จะตรวจสอบ หรือจำแนกพฤติกรรมการแสดงออก ซึ่งถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2528 : 135) กล่าวว่า ผู้สังเกตจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

2.1 ความตั้งใจของผู้สังเกต (Attention) ในการสังเกตพฤติกรรมของสิ่งใดผู้สังเกตมีเป้าหมายที่จะสังเกตว่า จะศึกษาสิ่งใดจะต้องระกคใจแน่วแน ในการสังเกตแต่สิ่งนั้น จิตใจไม่ไขว่เขวไปมา และจำต้องสังเกตไปที่ละอย่าง อย่างถูกต้อง

2.2 ประสาทสัมผัส (Sensation) ทางด้านประสาทสัมผัสต้องแน่ใจว่าประสาทสัมผัสของผู้สังเกตจะต้องทำงานปกติ เช่น หูไม่หนวก ตาไม่บอด

2.3 การรับรู้ (Perception) ในการสังเกตสิ่งที่กำลังศึกษา ผู้สังเกตจะต้องมีการรับรู้ที่ดี

หลักการสังเกต

1. มีจุดมุ่งหมาย ต้องทราบว่า จะสังเกตพฤติกรรมในเรื่องใด พร้อมทั้งต้องแจกแจง การแสดงออกของพฤติกรรมนั้นให้ละเอียด

2. การรับรู้รวดเร็ว ผู้สังเกตสามารถมองเห็นพฤติกรรม หรืออาการที่เด็กแสดงออกมาได้อย่างรวดเร็ว เพราะการแสดงพฤติกรรมบางชนิด เมื่อแสดงออกมาแล้วจะผ่านไปไม่เกิดซ้ำบ่อย ๆ หรือไม่อาจเกิดขึ้นอีกเลยก็ได้

3. สังเกตหลายคน หรือหลายครั้ง วิธีการที่จะทำให้ผลการสังเกตที่ได้เป็นที่เชื่อถือได้ หรือมีความเชื่อมั่นสูง ถ้าเป็นไปได้ควรใช้ผู้สังเกตหลายคน เช่น 2 - 3 คน

4. สังเกตให้ตรงกับความจริง การสังเกตที่ดีต้องพยายามให้ได้พฤติกรรมการแสดงออกที่เป็นธรรมชาติที่แท้จริงของเด็กมากที่สุดจึงเกิดคุณภาพ

5. มีการบันทึกผลอย่างถูกต้อง รวดเร็ว ซึ่งการบันทึกมีอยู่ 2 แบบ คือ

5.1 บันทึกโดยใช้เครื่องหมายว่าเด็กแสดงสิ่งนั้นออกมากี่ครั้ง

5.2 บันทึกโดยการจัดกลุ่ม

(ประภัสสร นาคมณี . 2542 : 22)

นอกจากนี้ ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2528 : 139) ได้กล่าวว่าในการสังเกตนั้น มักพบอุปสรรคอยู่หลายประการดังนี้

1. คนเรามักจะมองเห็นแต่ในสิ่งที่ตนเองจะมองได้ละเอียดลึกซึ้ง แต่ถ้าสิ่งใดไม่มี

พื้นฐานความรู้อีกก่อน มักจะสังเกตไม่ค่อยได้ ดังนั้น ในการสังเกตพฤติกรรมใดในแต่ละครั้ง จะต้องศึกษาอย่างละเอียดลึกซึ้ง

2. คนเรามักจะแปลสิ่งที่พบเห็นโดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นที่ตั้ง และมักจะเชื่อในประสบการณ์ของตนเอง

3. คนเรามักจะมองเห็นสิ่งต่างๆ แตกต่างจากสิ่งที่จริงไม่มากนักน้อย ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้

- 3.1 อารมณ์ (Emotion)
- 3.2 แรงจูงใจ (Motivation)
- 3.3 ความรังเกียจเคียดชัง (Prejudice)
- 3.4 ปัญญา (Mental Set)
- 3.5 ความรู้สึกในคุณค่าหรือคุณธรรม (Sense of Value)
- 3.6 สภาพทางด้านร่างกาย (Physical Condition)
- 3.7 การสรุปผิด (Error of Inference)

คุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดี

จอห์นสัน และเนลสัน (Johnson and Nelson, 1979 : 59) ได้อธิบายคุณภาพของแบบทดสอบที่ดีว่า มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ด้าน คือ

1. ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง แบบทดสอบที่ดีต้องสามารถใช้วัดสิ่งที่ต้องการทราบค่าได้ แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงสูงสามารถบอกค่าของคุณภาพในสิ่งที่ต้องการทราบได้สูง โดยไม่บิดเบือนหรือมีค่าของสิ่งที่ไม่ต้องการวัดอยู่ด้วย
2. ความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง ความคงที่แน่นอนของแบบทดสอบ จะนำเอาแบบทดสอบนั้นไปใช้กี่ครั้งก็ตาม ผลลัพธ์จะได้เหมือนเดิม เมื่อใช้กับกลุ่มประชากรเดียวกันและสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน
3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการให้คะแนนการทดสอบแม้ว่าข้อสอบที่นำไปใช้ใครจะเป็นผู้ให้คะแนนก็ตาม ทุกคนจะให้คะแนนเหมือนกันหมด
4. ต้องมีเกณฑ์ (Norms) ที่กำหนดไว้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของประชากรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งครูสามารถนำผลจากการทดสอบไปเปรียบเทียบกับประชากรในลักษณะเดียวกันได้ (พูนศักดิ์ ประถมบุตร. 2532 : 24)

การสร้างแบบทดสอบ

ในการสร้างแบบทดสอบนั้น พูนศักดิ์ ประถมบุตร (2532 : 26) กล่าวว่า การดำเนินการสร้างแบบทดสอบ มีขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผนการสร้างแบบทดสอบ
2. การสร้างแบบทดสอบ
3. การนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้
4. การประเมินผลแบบทดสอบ
5. การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

ผาณิต บิลมาศ (2526 : 258 - 265) ได้อธิบายรายละเอียดในการสร้างแบบทดสอบ ดังนี้

1. ศึกษาถึงสภาพปัญหาหรือความจำเป็นสำหรับการสร้างแบบทดสอบ
2. การวิเคราะห์ความสามารถ หรือทักษะที่จะสอบ ซึ่งทำได้หลายวิธี เช่น การศึกษาทักษะ หรือส่วนประกอบของกิจกรรมจากเอกสาร และงานวิจัย สอบถามผู้เชี่ยวชาญในกิจกรรมนั้น ๆ และการนำไปวิเคราะห์ทักษะหรือความถี่ของทักษะนั้นที่เกิดขึ้นจากการแข่งขัน
 - 2.1 การออกแบบวิธีการทดสอบ เมื่อได้ทักษะที่สำคัญในกิจกรรมนั้น ๆ แล้ววิธีการต่อไปก็คือ การออกแบบวิธีการทดสอบ
 - 2.2 กำหนดวิธีการให้คะแนน จะกำหนดหลังจากการออกแบบวิธีการทดสอบแล้ว โดยมีข้อพิจารณาดังนี้
 - 2.2.1 การให้คะแนนมีความคล่องจองกับวิธีการทดสอบ
 - 2.2.2 ง่ายในการให้คะแนนนักเรียนแต่ละคน
 - 2.2.3 มีการกำหนดคำสั่งการให้คะแนนที่เด่นชัด ละเอียดและแน่นอน
 - 2.2.4 คะแนนนักเรียนแต่ละคนเป็นอิสระ ไม่ขึ้นกับบุคคลอื่น
 - 2.2.5 มีการทดสอบความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของการให้คะแนน โดยหาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบ และต้องที่ค่าอยู่ในระดับสูง
3. การเลือกรายการทดสอบไปทดสอบ ควรเลือกรายการทดสอบไปทดสอบหลายๆ รายการถ้าหากมีรายการน้อยก็นำไปทั้งหมด
4. การเลือกเกณฑ์เพื่อเปรียบเทียบกับแบบทดสอบใหม่ เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (Validity) มีเกณฑ์ดังนี้
 - 4.1 เกณฑ์จากแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน โดยมีวัตถุประสงค์การทดสอบอย่างเดียว
 - 4.2 เกณฑ์จากการแข่งขัน

- 4.3 เกณฑ์จากการประเมินค่าของบุคคล หรือผู้เชี่ยวชาญ
5. การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ควรพิจารณาดังนี้
 - 5.1 กลุ่มตัวอย่างมีความคล้ายคลึงหรือเหมือนกับนักเรียนที่นำแบบทดสอบไปใช้
 - 5.2 กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมากพอ
 - 5.3 กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มที่ตรงกับระดับความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
6. การหาค่าเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละรายการ (Reliability of Test and Items)
ความเชื่อมั่น หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่นำไปวัดก็ครั้งกับตัวอย่างเดิม ก็จะให้ผลเหมือนเดิม หรือใกล้เคียงกัน
7. การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ และรายการทดสอบ (Validity of Test and Items)
8. การหาค่าความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ (Intercorrelation Coefficients) เพื่อใช้ในการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายการทดสอบ และความสัมพันธ์ของแต่ละรายการกับคะแนนรวม โดยมีหลักการพิจารณา คือ ความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละรายการควรมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับต่ำไม่มีเลย แต่ความสัมพันธ์ระหว่างรายการทดสอบกับคะแนนรวมควรมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับสูง
9. หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของแบบทดสอบ และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของแบบทดสอบกับเกณฑ์
10. คำนวณหาค่าสมการถดถอยของแบบทดสอบ
11. การหาเกณฑ์ (Norms) ของแบบทดสอบ มีหลักเกณฑ์การพิจารณาดังนี้
 - 11.1. หาเกณฑ์ของข้อย่อยแต่ละข้อก่อน จึงหาเกณฑ์ของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 - 11.2 ทำจากกลุ่มตัวอย่างที่มากพอ
 - 11.3 เป็นการสุ่มจากตัวแทนประชากร
 - 11.4 เกณฑ์ต้องใช้เฉพาะกลุ่มที่กำหนดเท่านั้น

การสร้างแบบทดสอบทักษะทางกีฬา

1. บุคคลประเมินหรือแบบอัตนัย (Subjective Method) ในกรณีนี้ทักษะนั้นจะเป็นทักษะที่ซับซ้อน ซึ่งส่วนมากรับใช้วิธีมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) โดยให้บุคคลหรือครูประเมินระดับความสามารถของนักเรียน การได้คะแนนของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับผู้ประเมินด้วย
2. แบบปรนัย (Objective Method) ความเป็นปรนัย เป็นมาตรฐานทางเทคนิคอย่างแรกที่ต้องพิจารณา ความเป็นปรนัย หมายถึง ระดับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

(Uniformity) ของคะแนนที่มีผู้ให้คะแนนหลายคนจากแบบทดสอบเดียวกันในกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน ถ้าแบบทดสอบมีความเป็นปรนัยสูง ผู้ให้คะแนนจะไม่มีโอกาสลำเอียงหรือใช้ความคิดของตัวเองในการให้คะแนน ความเป็นปรนัยจะวัดประสิทธิภาพและคุณค่าของผู้ให้คะแนน และคุณลักษณะประจำของแบบทดสอบ ถ้าแบบทดสอบฉบับหนึ่งมีผู้ให้คะแนน 2 คน ที่เป็นอิสระต่อกัน คะแนนที่นักเรียนได้คล้ายกันมากที่สุด และค่าความสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนนจากผู้ให้คะแนนทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ความเป็นปรนัยคล้ายกับความเชื่อมั่นต่างกันในกระบวนการทดสอบ คือ ผู้ให้คะแนน (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 36)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

แบบทดสอบคาบสากลของคุฮัจดา (Kuhajda Riposte – Lunge Test) (ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 133 ; อ้างอิงจาก Barrow. 1979 : 237 – 242) วัดจุดประสงค์เพื่อวัดการกระทำให้การโต้ตอบและแทง (Riposte – Lunge) อย่างรวดเร็วจากการเคลื่อนที่ 4 จังหวะ (Parry – Pour)

การประเมินผลแบบทดสอบ แบบทดสอบนี้ได้ศึกษาจากนักเรียนชาย-หญิง 69 คน ที่เริ่มเรียนคาบสากล แต่ในการวิเคราะห์ตัวเลขที่สมบูรณ์ที่ได้จากนักศึกษาหญิง 38 คนโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง (A Three Way Analysis of Variance) เพื่อหาความเชื่อมั่นจากการเฉลี่ยของเวลา ความแม่นยำ อัตราความเร็ว และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของค่าเฉลี่ยความเร็วรวมกับค่าเฉลี่ยของเวลาในการทดสอบ 5 ครั้ง ได้ค่าระหว่าง .82 - .95

แบบทดสอบนี้จะวัดพื้นฐานในการโต้ตอบและแทง พื้นฐานเหล่านี้ได้จากผู้เชี่ยวชาญ และ จากหนังสือเกี่ยวกับคาบสากลต่างๆ จึงถือว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความเป็นปรนัยของการให้คะแนน (Scores Objectivity) เท่ากับ .98 ความเป็นปรนัยของการจับเวลา (Time Objectivity) เท่ากับ .83 - .89

แบร์โรว์ (ผาณิต บิลมาศ. 2530 ; อ้างอิงมาจาก Barrow. 1979 : 261 – 266) ได้กล่าวถึงแบบประมาณค่าความสามารถในกีฬายิมนาสติก (Scale for Judging Quality of Performance in Stunts and Tumbling) ว่าใช้เกณฑ์ประเมินคุณภาพของการกระทำไว้ดังนี้

1. การพัก (Relaxation)
2. การควบคุมร่างกาย (Control of the Body)
3. เทคนิค (Technique)
4. ความแม่นยำ (Accuracy)
5. เวลาและจังหวะ (Timing or Rhythm)

6. การใช้ทักษะรวม (Approach)

7. การสิ้นสุดของท่า (Finish)

การประเมิน

10	ดีมาก	การสิ้นสุดท่าดี การควบคุมร่างกายดี และมีการเคลื่อนที่เป็นธรรมชาติ ไม่เกร็ง มีเทคนิคดี มีความแม่นยำในการเคลื่อนที่ มีเวลาและจังหวะถูกต้อง ทำตั้งแต่ต้นจนจบถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
7-9	ดี	เหนือค่าเฉลี่ย การสิ้นสุดท่าไม่ดี ไม่เข้าขั้นดีมาก ขาดอยู่ในรายละเอียด 1 หรือ 2 อย่าง
4-6	ปานกลาง	ท่าท่าต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง ท่าทางทำได้หมด และขาดรายละเอียดมาก
1-3	ต่ำ	ทำได้ แต่ขาดการควบคุม ไม่มีเทคนิคในการกระทำ
0	ต่ำมาก	ทำไม่ได้

งานวิจัยในประเทศ

อนุก ช้างน้อย.(2524 : 110) ได้ทำการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบอง ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

ปัญหาการจัดและประเมินผลครูผู้สอนประสบปัญหามาก ในด้านของความตั้งใจในการสอน เนื้อหา ความรู้ทางทักษะการแสดงการต่อสู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล การสอบทักษะการรำ การสอบทักษะลูกไม้ผสม การสอบทักษะการแสดงการต่อสู้โดยตลอด การทดสอบความรู้รอบตัวทางกระบี่กระบองต่างๆ เวลาที่ใช้ในการสอบ เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนน ทักษะการรำ เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนทักษะการต่อสู้ การควบคุมชั้นขณะสอบทักษะ การวัดและประเมินผลทางด้านเจตคติ และการวัดและประเมินผลทางด้านคุณลักษณะของนักเรียน

นักเรียนประสบปัญหามาก ในด้านการสอบทักษะลูกไม้ การสอบทักษะของนักเรียนเป็นรายบุคคลและการสอบทักษะการรำ

ครูและนักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับ การวัดและการประเมินผลด้านการสอนทักษะการแสดง การต่อสู้โดยตลอด การทดสอบความรู้รอบตัวทางกระบี่กระบองต่างๆ เวลาที่ใช้ในการทดสอบ เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะการรำ ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นมีปัญหาเหมือนกันหมด

ประชา ทองศิริ.(2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา แบบประเมินความสามารถทางกระบี่กระบองสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เพื่อสร้างแบบประเมินค่าความสามารถทาง

กระบี่กระบอง สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา แบบประเมินค่าความสามารถเฉพาะทางทักษะทางกระบี่กระบอง แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า มีจำนวน 39 ข้อ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพ ที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบองแล้ว ปีการศึกษา 2527 จำนวน 50 คน ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมิน โดยใช้ดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีดัชนีความสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม (I.C) ระหว่าง 0.6 – 1.00 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงสามารถนำไปใช้ได้

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา พบว่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินเท่ากับ 0.9654 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

3. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า มีค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.82 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีค่าความเป็นปรนัยอยู่ในระดับสูง

4. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมิน โดยวิธีแจกแจงที พบว่ามีค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินระหว่าง 3.4394 – 34.5708 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ในระดับสูง

ไพวัน เพลิดพรว (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การสร้างแบบประเมินและแบบทดสอบทักษะง้าว สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทองจำนวน 60 คน ผลการศึกษาพบว่า

แบบประเมินทักษะง้าว มีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาสูง มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีค่าความเป็นปรนัยในระดับสูง มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีค่าอำนาจการจำแนกรายข้ออย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 อยู่ในระดับสูง

แบบทดสอบทักษะง้าว มีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาสูง มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีค่าความเป็นปรนัยในระดับสูง มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เกณฑ์ปกติของคะแนนการทดสอบทักษะง้าว จากคะแนนดิบเป็นคะแนน T-Score และจัดแบ่งระดับความสามารถออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ เกณฑ์ปกติสำหรับนักศึกษาชาย ดีมาก คะแนนที่ 62 ขึ้นไป, ดี คะแนนที่ 56 - 61, ปานกลาง คะแนนที่ 44 – 55, อ่อน คะแนนที่ 38 – 43, อ่อนมากต่ำกว่าคะแนนที่ 38 เกณฑ์ปกติสำหรับนักศึกษาหญิง ดีมาก คะแนนที่ 68

ขึ้นไป ดี คะแนนที่ 59 - 67, ปานกลางคะแนนที่ 47 - 58, อ่อน คะแนนที่ 32 - 40, อ่อนมากต่ำกว่า คะแนนที่ 32

รจนา ป็องนุ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การสร้างแบบทดสอบทักษะ คาบสองมือ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบทักษะคาบสองมือมีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาสูง มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าความแปรปรวนในระดับสูง ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เกณฑ์ปกติของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาคาบสองมือจากคะแนนที่ (T-Score) จัดแบ่งระดับความสามารถออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ เกณฑ์ปกติสำหรับนักศึกษาชาย ดีมาก คะแนนที่ 72 ขึ้นไป, ดี คะแนนที่ 61 - 7, ปานกลาง คะแนนที่ 39 - 60, ต่ำ คะแนนที่ 28 - 38, ต่ำมาก ต่ำกว่าคะแนนที่ 28 เกณฑ์ปกติสำหรับนักศึกษาหญิง ดีมาก คะแนนที่ 64 ขึ้นไป, ดี คะแนนที่ 57 - 63, ปานกลาง คะแนนที่ 43 - 56, ต่ำ คะแนนที่ 36 - 43, ต่ำมากต่ำกว่า คะแนนที่ 36

ประภัศร นาคมณี (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การสร้างแบบทดสอบทักษะ กระบี่สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นนักเรียนชาย 30 คน นักเรียนหญิง 30 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบที่ได้มีทั้งหมด 7 รายการคือ ทักษะถวายบังคม ทักษะพรหมนั่ง ทักษะพรหมยืน ทักษะการรำไม้รำ ทักษะการตีลูกไม้ตี ทักษะการลှ่น ทักษะการเดินแปลง

2. แบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรง 1.00 นั่นคือ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ โดยวิธีของโรวินเนลลี และ แสมเบิลตัน คือมีความสอดคล้องของเนื้อหา กับลักษณะพฤติกรรมที่ต้องการวัด

3. แบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการ และคะแนนรวมที่ไ้ จากการทดสอบซ้ำ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r = 0.992 - 0.889$) แสดงว่ามีความเชื่อมั่นระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. แบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและคะแนนรวมจากคะแนนผู้ทดสอบ 3 คน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r = 0.930 - 0.999$) แสดงว่ามีความเป็นปรนัยระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. แบบทดสอบทักษะกระบี่ มีระดับคะแนนคือ 4.6 ขึ้นไป เท่ากับ ดีมาก , 3.6 - 4.5 เท่ากับ ดี, 2.5 - 3.5 เท่ากับ ปานกลาง, 1.5 - 2.4 เท่ากับ ต่ำ, ต่ำกว่า 1.4 เท่ากับ ต่ำมาก

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่ได้นำมาเสนอนี้
พอสรุปได้ว่า ในองค์ประกอบของการเรียนการสอนกระบี่กระบองซึ่งประกอบด้วย การ
ถวายบังคม การขึ้นพรหม การรำ การเดินแปลง การตีท่าหลัก และการตีท่าพลิกแพลง การสร้าง
แบบทดสอบควรจะทำให้สามารถวัดได้ทุกองค์ประกอบของกระบี่กระบอง และมีคุณภาพ
ของแบบทดสอบ ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (Validity) จากการ
พิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) ค่าความเป็นปรนัย
ของแบบทดสอบ (Objectivity) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อสูง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและรายละเอียด ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2546

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิชาเอกพลศึกษา ซึ่งผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 มาแล้ว จำนวน 60 คน เป็นนักศึกษาชาย 30 คน นักศึกษาหญิง 30 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random sampling)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาระดับคะแนน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ และสุพรรณบุรีวิชาเอกพลศึกษา ซึ่งผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบอง 1 ในภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2545 มาแล้ว จำนวน 100 คน เป็นชาย 50 คน เป็นหญิง 50 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบทักษะกระบี่กระบองสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาตำรา ปริญญานิพนธ์ หลักสูตร วัตถุประสงค์ของวิชากระบี่กระบอง เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบทักษะกระบี่กระบองตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
2. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบทดสอบทักษะกระบี่
3. นำแบบทดสอบไปปรึกษาประธาน และกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ เพื่อปรับปรุง แก้ไข
4. นำแบบทดสอบที่ได้แก้ไขแล้ว ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) และกำหนด น้ำหนักคะแนนของข้อกระทงของแบบทดสอบ
5. นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปปรึกษาประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์อีกครั้ง
6. นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง
7. นำแบบทดสอบที่ได้ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญในข้อที่ 6 ไปปรึกษาประธานและกรรมการ ควบคุมปริญญานิพนธ์ เพื่อนำไปทดลองใช้
8. นำแบบทดสอบที่แก้ไขและได้ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบอง 1 ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงมาแล้ว จำนวน 60 คน เป็นนักศึกษาชาย 30 คน และนักศึกษาหญิง 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นโดยการทดสอบ 2 ครั้ง
9. นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปหาคุณภาพกับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง ซึ่งผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบอง ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงมาแล้ว จำนวน 60 คน เป็นนักศึกษาชาย 30 คน และนักศึกษาหญิง 30 คน
10. นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพและเพื่อสร้างระดับคะแนน โดยผู้วิจัยประเมิน และผู้ช่วยประเมินอีก 2 คน

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาอ่างทอง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ เพื่อขอความร่วมมือในการใช้กลุ่มตัวอย่าง สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการวิจัย พร้อมการนัดหมายวัน เวลาในการทำวิจัย

2. จัดหาผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งอธิบายและสาธิตวิธีการต่าง ๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เข้าใจรายละเอียดในการทดสอบ และการบันทึกผลให้เข้าใจถูกต้อง
3. จัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ และใบบันทึกการทดสอบทักษะกระบี่กระบอง
4. ผู้เข้ารับการทดสอบต้องแต่งกายในชุดพลศึกษาตามระเบียบของสถาบัน
5. อธิบายและสาธิตวิธีการทดสอบ ชี้แจงวัตถุประสงค์ให้ผู้เข้าทดสอบเข้าใจรายละเอียดของการทดสอบ
6. นำแบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้ทดสอบกับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง
7. ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกครั้งด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบตามแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มาหาค่าต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) แต่ละรายการและคะแนนรวมที่ได้จากการทดสอบซ้ำ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)
2. ค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ (Objectivity) จากคะแนนผู้ประเมิน 3 คน คือ ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยอีก 2 ท่าน ใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)
3. ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้ตารางที่ระดับ .05
4. สร้างเกณฑ์ทักษะกระบี่แต่ละรายการและรวมโดยใช้คะแนนที่ และแบ่งออกเป็น 5 เกณฑ์ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

E_1	แทน	ผู้ประเมินคนที่ 1
E_2	แทน	ผู้ประเมินคนที่ 2
E_3	แทน	ผู้ประเมินคนที่ 3
H	แทน	คะแนนรวมของผู้ประเมินทั้ง 3 ท่าน
α	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	มัธยฐานเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
T- Score	แทน	คะแนนที (T - core)
I	แทน	รายการทดสอบ
M	แทน	นักศึกษาชาย
F	แทน	นักศึกษาหญิง
A_1	แทน	คะแนนการประเมินทักษะการถวายเป็นสังคม
A_2	แทน	คะแนนการประเมินทักษะพรหมมัง
A_3	แทน	คะแนนการประเมินทักษะพรหมยีน
B_1	แทน	คะแนนการประเมินทักษะไม้รำที่ 1
B_2	แทน	คะแนนการประเมินทักษะไม้รำที่ 2
B_3	แทน	คะแนนการประเมินทักษะไม้รำที่ 3
B_4	แทน	คะแนนการประเมินทักษะไม้รำที่ 4
B_5	แทน	คะแนนการประเมินทักษะไม้รำที่ 5
B_6	แทน	คะแนนการประเมินทักษะไม้รำที่ 6
B_7	แทน	คะแนนการประเมินทักษะไม้รำที่ 7
B_8	แทน	คะแนนการประเมินทักษะไม้รำที่ 8
B_9	แทน	คะแนนการประเมินทักษะไม้รำที่ 9
B_{10}	แทน	คะแนนการประเมินทักษะไม้รำที่ 10

B ₁₁	แทน	คะแนนการประเมินทักษะไม้รำที่ 11
B ₁₂	แทน	คะแนนการประเมินทักษะไม้รำที่ 12
C ₁	แทน	คะแนนการประเมินทักษะแม่ไม้ดีที่ 1
C ₂	แทน	คะแนนการประเมินทักษะแม่ไม้ดีที่ 2
C ₃	แทน	คะแนนการประเมินทักษะแม่ไม้ดีที่ 3
C ₄	แทน	คะแนนการประเมินทักษะแม่ไม้ดีที่ 4
C ₅	แทน	คะแนนการประเมินทักษะแม่ไม้ดีที่ 5
C ₆	แทน	คะแนนการประเมินทักษะแม่ไม้ดีที่ 6
D ₁	แทน	คะแนนการประเมินทักษะแม่ไม้ดล่อที่ 1
D ₂	แทน	คะแนนการประเมินทักษะแม่ไม้ดล่อที่ 2
D ₃	แทน	คะแนนการประเมินทักษะแม่ไม้ดล่อที่ 3
D ₄	แทน	คะแนนการประเมินทักษะแม่ไม้ดล่อที่ 4
D ₅	แทน	คะแนนการประเมินทักษะแม่ไม้ดล่อที่ 5
D ₆	แทน	คะแนนการประเมินทักษะแม่ไม้ดล่อที่ 6
F ₁	แทน	คะแนนการประเมินทักษะการเดินแปลง
R	แทน	คะแนนรวมการประเมินทักษะความสามารถ ทุกรายการของแบบประเมินทักษะกระบี่
E	แทน	การให้คะแนนของผู้ประเมิน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาคุณภาพของแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาจากคะแนนการประเมินทักษะกระบี่ของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทองจำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นนักศึกษาชาย 30 คน นักศึกษาหญิง 30 คน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test Retest) จากการคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2

ของการทดสอบแต่ละรายการ และรวมทุกรายการโดยใช้วิธีการของสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)

1.2 หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบประเมินทักษะกระบี่ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนในแต่ละรายการและรวมทุกรายการ จากการให้คะแนนของผู้ประเมิน 3 คน คือ ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยอีก 2 ท่าน ใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation) โดยการแยกขายหญิง

ตอนที่ 2 การหาเกณฑ์ (Norm) ทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้คะแนนที (T – Score) และแบ่งระดับการประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาออกเป็น 5 เกณฑ์ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

ผลการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาคุณภาพของผู้ประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

1.1 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตาราง 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมทุกรายการ จากการทดสอบ
ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของนักศึกษชาย (N =30) โดยเรียงคะแนนจากสูงไปต่ำ

รายการทดสอบ (I)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (N)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
ทักษะไม้รำที่ 9	30	.921*
ทักษะไม้รำที่ 2	30	.894*
ทักษะไม้รำที่ 11	30	.877*
ทักษะไม้รำที่ 8	30	.876*
ทักษะไม้รำที่ 6	30	.875*
ทักษะไม้รำที่ 12	30	.866*
ทักษะแม่ไม้คดล่อที่ 4	30	.792*
ทักษะแม่ไม้ตีที่ 2	30	.784*
ทักษะไม้รำที่ 10	30	.767*
ทักษะแม่ไม้ตีที่ 4	30	.734*
ทักษะแม่ไม้คดล่อที่ 1	30	.696*
ทักษะไม้รำที่ 5	30	.693*
ทักษะแม่ไม้ตีที่ 5	30	.693*
ทักษะไม้รำที่ 7	30	.683*
ทักษะแม่ไม้ตีที่ 3	30	.677*
ทักษะแม่ไม้คดล่อที่ 6	30	.677*
ทักษะการเดินแปลง	30	.668*
ทักษะไม้รำที่ 4	30	.653*
ทักษะแม่ไม้ตีที่ 6	30	.652*
ทักษะการขึ้นพรหมนั่ง	30	.643*
ทักษะแม่ไม้คดล่อที่ 3	30	.629*
ทักษะแม่ไม้คดล่อที่ 5	30	.627*
ทักษะแม่ไม้คดล่อที่ 2	30	.626*

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการทดสอบ (I)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (N)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
ทักษะไม้รื้อที่ 3	30	.600*
ทักษะแม่ไม้ดีที่ 1	30	.590*
ทักษะการถวายเป็นมงคล	30	.552*
ทักษะการขึ้นพรหมยืน	30	.538*
ทักษะไม้รื้อที่ 1	30	.538*
คะแนนรวมทักษะทุกรายการ	30	.908*

$$\alpha = .05, r = .361$$

จากตาราง 1 แสดงว่าแบบประเมินทักษะกระบี่ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชาย
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รายการทักษะไม้รื้อที่ 9, ทักษะไม้รื้อที่ 2, ทักษะไม้รื้อที่ 11, ทักษะไม้รื้อที่ 8,
ทักษะไม้รื้อที่ 6, ทักษะไม้รื้อที่ 12 และรวมทุกรายการมีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูงอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .866 - .921$) จากการทดสอบซ้ำ

ตาราง 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวมทุกรายการจากการทดสอบ
ครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2 ของนักศึกษาคณะ (N=30) โดยเรียงคะแนนจากสูงไปต่ำ

รายการทดสอบ (I)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (N)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
ทักษะไม้รำที่ 1	30	.875*
ทักษะการขึ้นพรหมยืน	30	.873*
ทักษะแม่ไม้ดัดล่อที่ 5	30	.856*
ทักษะแม่ไม้ดัดที่ 2	30	.852*
ทักษะไม้รำที่ 8	30	.850*
ทักษะการขึ้นพรหมนั่ง	30	.841*
ทักษะไม้รำที่ 5	30	.802*
ทักษะการถวายบังคม	30	.791*
ทักษะไม้รำที่ 7	30	.784*
ทักษะแม่ไม้ดัดล่อที่ 4	30	.783*
ทักษะแม่ไม้ดัดที่ 4	30	.776*
ทักษะไม้รำที่ 10	30	.763*
ทักษะไม้รำที่ 3	30	.742*
ทักษะไม้รำที่ 2	30	.722*
ทักษะแม่ไม้ดัดล่อที่ 2	30	.706*
ทักษะแม่ไม้ดัดล่อที่ 3	30	.706*
ทักษะไม้รำที่ 11	30	.681*
ทักษะแม่ไม้ดัดล่อที่ 6	30	.680*
ทักษะไม้รำที่ 6	30	.650*
ทักษะการเดินแปลง	30	.638*
ทักษะแม่ไม้ดัดที่ 6	30	.597*
ทักษะแม่ไม้ดัดที่ 5	30	.596*
ทักษะแม่ไม้ดัดล่อที่ 1	30	.557*

ตาราง 2 (ต่อ)

รายการทดสอบ (I)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (N)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
ทักษะแม่ไม้ดีที่ 3	30	.557*
ทักษะ ไม้รำที่ 9	30	.553*
ทักษะ ไม้รำที่ 4	30	.539*
ทักษะ ไม้รำที่ 12	30	.533*
ทักษะแม่ไม้ดีที่ 1	30	.528*
คะแนนรวมทักษะทุกรายการ	30	.603*

$$\alpha = .05, r = .361$$

จากตาราง 2 แสดงว่าแบบประเมินทักษะกระบี่ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาหญิง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นรายการ ทักษะ ไม้รำที่ 1, ทักษะ ไม้รำที่ 5, ทักษะ ไม้รำที่ 8, ทักษะ พรหมนั่ง , ทักษะ พรหมยืน, ทักษะแม่ไม้ดีที่ 2, ทักษะแม่ไม้ดลต่อที่ 5 มีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .802 - .875$) จากการทดสอบซ้ำ

1.2 หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนในแต่ละรายการ และรวมทุกรายการ จากการให้คะแนนของผู้ประเมิน 3 คน คือ ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยอีก 2 ท่าน ใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation) โดยการแยกขายหญิง

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินทักษะกระบี่ สำหรับนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวมทุกรายการของนักศึกษาชาย
จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านในการทดสอบครั้งที่ 1 (N = 30)

ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง(N)	การให้คะแนนของผู้ประเมิน (E)		
		E ₁ กับ E ₂	E ₁ กับ E ₃	E ₂ กับ E ₃
การถวายบังคม	30	.537*	.629*	.633*
การขึ้นพรหมนั่ง	30	.510*	.639*	.450*
การขึ้นพรหมยืน	30	.760*	.713*	.498*
ทักษะไม้รำที่ 1	30	.579*	.695*	.633*
ทักษะไม้รำที่ 2	30	.541*	.639*	.495*
ทักษะไม้รำที่ 3	30	.760*	.842*	.639*
ทักษะไม้รำที่ 4	30	.708*	.556*	.401*
ทักษะไม้รำที่ 5	30	.371*	.639*	.374*
ทักษะไม้รำที่ 6	30	.760*	.713*	.713*
ทักษะไม้รำที่ 7	30	.579*	.487*	.633*
ทักษะไม้รำที่ 8	30	.541*	.684*	.501*
ทักษะไม้รำที่ 9	30	.894*	.639*	.562*
ทักษะไม้รำที่ 10	30	.480*	.641*	.527*
ทักษะไม้รำที่ 11	30	.563*	.535*	.495*
ทักษะไม้รำที่ 12	30	.894*	.842*	.752*
ทักษะแม่ไม้ตีที่ 1	30	.598*	.655*	.598*
ทักษะแม่ไม้ตีที่ 2	30	.406*	.639*	.428*
ทักษะแม่ไม้ตีที่ 3	30	.877*	.814*	.713*
ทักษะแม่ไม้ตีที่ 4	30	.437*	.487*	.766*
ทักษะแม่ไม้ตีที่ 5	30	.668*	.487*	.386*
ทักษะแม่ไม้ตีที่ 6	30	.894*	.639*	.562*
ทักษะแม่ไม้ดล่อที่ 1	30	.579*	.574*	.508*

ตาราง 3 (ต่อ)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง(N)	การให้คะแนนของผู้ประเมิน (E)		
		E ₁ กับ E ₂	E ₁ กับ E ₃	E ₂ กับ E ₃
ทักษะแม่ไม้คดลอที่ 2	30	.524*	.535*	.608*
ทักษะแม่ไม้คดลอที่ 3	30	.760*	.842*	.639*
ทักษะแม่ไม้คดลอที่ 4	30	.445*	.598*	.695*
ทักษะแม่ไม้คดลอที่ 5	30	.420*	.535*	.428*
ทักษะแม่ไม้คดลอที่ 6	30	.877*	.739*	.842*
ทักษะการเดินแปลง	30	.579*	.487*	.633*
คะแนนรวมทักษะ	30	.861*	.880*	.795*
ทุกรายการ				

$$\alpha = .05, r = .361$$

จากตาราง 3 แสดงว่าแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .371 - .880$) สำหรับนักศึกษาชาย

ตาราง 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและรวมทุกรายการ ของนักศึกษาหญิง
จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านในการทดสอบครั้งที่ 1 (N = 30)

ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง(N)	การให้คะแนนของผู้ประเมิน (E)		
		E ₁ กับ E ₂	E ₁ กับ E ₃	E ₂ กับ E ₃
ทักษะการถวายบังคม	30	.429*	.629*	.480*
ทักษะการขึ้นพรหมนั่ง	30	.541*	.639*	.495*
ทักษะการขึ้นพรหมยืน	30	.614*	.713*	.578*
ทักษะไม้รำที่ 1	30	.579*	.801*	.708*
ทักษะไม้รำที่ 2	30	.501*	.639*	.608*
ทักษะไม้รำที่ 3	30	.731*	.913*	.639*
ทักษะไม้รำที่ 4	30	.817*	.655*	.401*
ทักษะไม้รำที่ 5	30	.391*	.693*	.529*
ทักษะไม้รำที่ 6	30	.760*	.760*	.760*
ทักษะไม้รำที่ 7	30	.417*	.487*	.480*
ทักษะไม้รำที่ 8	30	.563*	.569*	.501*
ทักษะไม้รำที่ 9	30	.760*	.639*	.639*
ทักษะไม้รำที่ 10	30	.527*	.463*	.527*
ทักษะไม้รำที่ 11	30	.612*	.535*	.548*
ทักษะไม้รำที่ 12	30	.760*	.842*	.639*
ทักษะแม่ไม้ดัดที่ 1	30	.598*	.655*	.598*
ทักษะแม่ไม้ดัดที่ 2	30	.480*	.693*	.498*
ทักษะแม่ไม้ดัดที่ 3	30	.877*	.877*	.760*
ทักษะแม่ไม้ดัดที่ 4	30	.437*	.574*	.861*
ทักษะแม่ไม้ดัดที่ 5	30	.668*	.554*	.464*
ทักษะแม่ไม้ดัดที่ 6	30	.811*	.639*	.680*
ทักษะแม่ไม้ดัดล่อที่ 1	30	.579*	.437*	.817*

ตาราง 4 (ต่อ)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง(N)	การให้คะแนนของผู้ประเมิน (E)		
		E ₁ กับ E ₂	E ₁ กับ E ₃	E ₂ กับ E ₃
ทักษะแม่ไม้ลวดล่อที่ 2	30	.524*	.535*	.608*
ทักษะแม่ไม้ลวดล่อที่ 3	30	.614*	.842*	.516*
ทักษะแม่ไม้ลวดล่อที่ 4	30	.518*	.719*	.695*
ทักษะแม่ไม้ลวดล่อที่ 5	30	.612*	.535*	.548*
ทักษะแม่ไม้ลวดล่อที่ 6	30	.745*	.628*	.872*
ทักษะการเดินแปลง	30	.708*	.463*	.708*
คะแนนรวมทักษะ	30	.859*	.890*	.857*
ทุกรายการ				

จากตาราง 4 แสดงว่าแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .391 - .913$) สำหรับนักศึกษาหญิง

2. การหาเกณฑ์ (Norms) ของแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัย
พลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตาราง 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุดของแบบ
ประเมินทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการสำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา
(N=50)

รายการทดสอบ (I)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง(N)	$\bar{X}$		S.D.		Max		Min	
		M	F	M	F	M	F	M	F
ทักษะการถวายเป็นมงคล	50	3.90	4.00	.416	.404	5.00	5.00	3.00	3.00
ทักษะการขึ้นพรหมนั่ง	50	4.12	4.20	.435	.494	5.00	5.00	3.00	3.00
ทักษะการขึ้นพรหมยืน	50	4.18	4.02	.437	.428	5.00	5.00	3.00	3.00
ทักษะไม้รำที่ 1	50	4.14	4.14	.350	.452	5.00	5.00	4.00	3.00
ทักษะไม้รำที่ 2	50	4.12	4.28	.385	.453	5.00	5.00	3.00	4.00
ทักษะไม้รำที่ 3	50	3.96	4.20	.449	.494	5.00	5.00	3.00	3.00
ทักษะไม้รำที่ 4	50	3.94	4.16	.373	.370	5.00	5.00	3.00	4.00
ทักษะไม้รำที่ 5	50	3.96	4.16	.347	.370	5.00	5.00	3.00	4.00
ทักษะไม้รำที่ 6	50	3.98	4.16	.428	.421	5.00	5.00	3.00	3.00
ทักษะไม้รำที่ 7	50	4.16	4.04	.421	.402	5.00	5.00	3.00	3.00
ทักษะไม้รำที่ 8	50	4.18	4.04	.481	.449	5.00	5.00	3.00	3.00
ทักษะไม้รำที่ 9	50	4.16	4.10	.467	.416	5.00	5.00	3.00	3.00
ทักษะไม้รำที่ 10	50	4.14	4.26	.350	.443	5.00	5.00	4.00	3.00
ทักษะไม้รำที่ 11	50	4.14	4.22	.404	.506	5.00	5.00	3.00	4.00
ทักษะไม้รำที่ 12	50	4.00	4.22	.404	.418	5.00	5.00	3.00	3.00
ทักษะแม่ไม้ตีที่ 1	50	3.98	4.16	.318	.370	5.00	5.00	3.00	4.00
ทักษะแม่ไม้ตีที่ 2	50	4.00	4.16	.285	.421	5.00	5.00	3.00	3.00
ทักษะแม่ไม้ตีที่ 3	50	4.00	4.02	.404	.377	5.00	5.00	3.00	3.00
ทักษะแม่ไม้ตีที่ 4	50	4.12	4.02	.435	.428	5.00	5.00	3.00	3.00
ทักษะแม่ไม้ตีที่ 5	50	4.14	4.12	.452	.435	5.00	5.00	3.00	3.00

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการทดสอบ (I)	จำนวน กลุ่มตัว อย่าง (N)	$\bar{X}$		S.D.		Max		Min	
		M	F	M	F	M	F	M	F
ทักษะแม่ไม้ดีที่ 6	50	4.16	4.22	.457	.418	5.00	5.00	3.00	4.00
ทักษะแม่ไม้ดีที่ 1	50	4.12	4.20	.328	.494	5.00	5.00	4.00	3.00
ทักษะแม่ไม้ดีที่ 2	50	4.16	4.18	.402	.388	5.00	5.00	4.00	4.00
ทักษะแม่ไม้ดีที่ 3	50	3.96	4.22	.282	.418	5.00	5.00	3.00	4.00
ทักษะแม่ไม้ดีที่ 4	50	4.04	4.24	.428	.476	5.00	5.00	3.00	3.00
ทักษะแม่ไม้ดีที่ 5	50	3.98	4.80	.428	.444	5.00	5.00	3.00	3.00
ทักษะแม่ไม้ดีที่ 6	50	3.96	4.16	.449	.421	5.00	5.00	3.00	3.00
ทักษะการเดินแปลง	50	4.16	4.02	.370	.377	5.00	5.00	4.00	3.00
คะแนนรวมทักษะ ทุกรายการ	50	113.86	116	6.54	8.72	131	1405	112	101

จากตาราง แสดงว่า

1. การประเมินทักษะการถวายเป็นมงคล สำหรับนักศึกษาชายได้คะแนนเฉลี่ย 3.90 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .416 คะแนนสูงสุด 5 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 3 คะแนน สำหรับนักศึกษานักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 4.00 คะแนนและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน .404 คะแนนสูงสุด 5 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 3 คะแนน
2. การประเมินทักษะพรหมมังสำหรับนักศึกษาชายได้คะแนนเฉลี่ย 4.12 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .435 คะแนนสูงสุด 5คะแนน และคะแนนต่ำสุด 3 คะแนน สำหรับนักศึกษานักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 4.20 คะแนนและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน .494 คะแนนสูงสุด 5 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 3 คะแนน
3. การประเมินทักษะพรหมยืน สำหรับนักศึกษาชายได้คะแนนเฉลี่ย 4.18 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .350 คะแนนสูงสุด 5 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 3 คะแนน สำหรับนักศึกษานักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 4.02 คะแนนและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน .428 คะแนนสูงสุด 5 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 3 คะแนน

26. การประเมินทักษะแม่ไม้คล้อยที่ 6 สำหรับนักศึกษาชายได้คะแนนเฉลี่ย 3.96 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .449 คะแนนสูงสุด 5 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 3 คะแนน สำหรับนักศึกษาหญิงได้คะแนนเฉลี่ย 4.16 คะแนนและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน .421 คะแนน สูงสุด 5 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 3 คะแนน

28. การประเมินทักษะการเดินแปลง สำหรับนักศึกษาชายได้คะแนนเฉลี่ย 4.16 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .370 คะแนนสูงสุด 5 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 4 คะแนน สำหรับ นักศึกษาหญิงได้คะแนนเฉลี่ย 4.02 คะแนนและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน .377 คะแนนสูงสุด 5 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 3 คะแนน

29. การประเมินทักษะกระบี่ สำหรับนักศึกษาชายได้คะแนนเฉลี่ย 113.86 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.543 คะแนนสูงสุด 131 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 99 คะแนน สำหรับ นักศึกษาหญิงได้คะแนนเฉลี่ย 116.00 คะแนนและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.729 คะแนนสูงสุด 140 คะแนน และคะแนนต่ำ 101 คะแนน

ตาราง 6 เกณฑ์ทักษะกระบี่รวมทุกรายการสำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา (N=50)

ระดับทักษะ	T - Score	Raw Score
สูงมาก	60 ขึ้นไป	124 ขึ้นไป
สูง	54 - 59	118 - 123
ปานกลาง	47 - 53	112 - 117
ต่ำ	41 - 46	106 - 111
ต่ำมาก	40 ลงมา	105 ลงมา

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์ทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา คือ สูงมาก คะแนนดิบ 124 คะแนนขึ้นไปหรือคะแนนที่ 60 ขึ้นไป สูง คะแนนดิบ 118 - 123 คะแนน หรือคะแนนที่ 54 - 59 ปานกลาง คะแนนดิบ 112 - 117 คะแนนหรือ คะแนนที่ 47 - 53 ต่ำ คะแนนดิบ 106 - 111 คะแนน หรือ คะแนนที่ 41 - 46 ต่ำมาก คะแนนดิบ 105 ลงมา หรือคะแนนที่ 40 ลงมา

ตาราง 7 เกณฑ์ทักษะกระบี่รวมทุกรายการสำหรับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา (N=50)

ระดับทักษะ	T - Score	Row Score
สูงมาก	63 ขึ้นไป	133 ขึ้นไป
สูง	55 - 62	125 - 132
ปานกลาง	46 - 54	117 - 124
ต่ำ	38 - 45	109 - 116
ต่ำมาก	37 ลงมา	108 ลงมา

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์ทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษา คือ สูงมาก คะแนนดิบ 133 คะแนนขึ้นไปหรือคะแนนที่ 63 ขึ้นไป สูง คะแนนดิบ 125-132 คะแนน หรือคะแนนที่ 55-62 ปานกลาง คะแนนดิบ 117-124 คะแนน หรือคะแนนที่ 46-54 ต่ำ คะแนนดิบ 109-116 คะแนน หรือคะแนนที่ 38-45 ต่ำมาก คะแนนดิบ 108 ลงมา หรือคะแนนที่ 37 ลงมา

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบประเมินทักษะกระบี่ สำหรับวิทยาลัยพลศึกษา
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2546

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิชาเอกพลศึกษา ซึ่งผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบองในภาคเรียนที่ 2 ในปีการศึกษา 2545 มาแล้ว จำนวน 60 คน เป็นนักศึกษาชาย 30 คน และนักศึกษาหญิง 30 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาระดับคะแนน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดอ่างทอง, วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ วิชาเอกพลศึกษา ซึ่งผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 มาแล้ว จำนวน 100 คน เป็นนักศึกษาชาย 50 คน นักศึกษาหญิง 50 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดอ่างทองที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่ - กระบองมาแล้ว เป็นนักศึกษาชาย 30 คน และนักศึกษาหญิง 30 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 100 คน เป็นนักศึกษาชาย 50 คน และนักศึกษาหญิง 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินความสามารถทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย

แบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาตำรา ปริญญาบัตร หลักสูตร วัตถุประสงค์ของวิชากระบี่กระบอง เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินทักษะกระบี่ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
2. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบประเมินทักษะกระบี่
3. นำแบบประเมินไปปรึกษาประธาน และกรรมการควบคุมปริญญาบัตร เพื่อปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบประเมินที่ได้แก้ไขแล้ว ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) และกำหนดน้ำหนักคะแนนของข้อกระทงของแบบประเมิน
5. นำแบบประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปปรึกษาประธาน และกรรมการควบคุมปริญญาบัตรอีกครั้ง
6. นำแบบประเมินที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง
7. นำแบบประเมินที่ได้ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญในข้อที่ 6 ไปปรึกษาประธานและกรรมการผู้ควบคุมปริญญาบัตร เพื่อนำไปทดลองใช้
8. นำแบบประเมินที่แก้ไขและได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบอง ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงมาแล้ว จำนวน 60 คน เป็นนักศึกษาชาย 30 คน และนักศึกษาหญิง 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นโดยการทดสอบ 2 ครั้ง
9. นำแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปหาคุณภาพกับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง, วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพฯ ซึ่งผ่านการเรียน

วิชากระบี่กระบอง ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงมาแล้ว จำนวน 100 คน
เป็นนักศึกษาชาย 50 คน และนักศึกษาหญิง 50 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบตามแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาหาค่าต่าง ๆ
ดังต่อไปนี้

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน (Reliability) แต่ละรายการและคะแนนรวมที่ได้จากการทดสอบซ้ำ โดยใช้สูตรสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)
2. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน (Objectivity) จากคะแนนผู้ประเมิน 3 คน คือ ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยอีก 2 ท่าน ใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรสเปียร์แมน (Spearman Rank Order Correlation)
3. ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้ตารางที่ระดับ .05
4. สร้างเกณฑ์ทักษะกระบี่แต่ละรายการและรวมโดยใช้คะแนนที่ และแบ่งออกเป็น 5 เกณฑ์ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมทุกรายการจากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านในการทดสอบครั้งที่ 1 ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง พบว่า

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผู้เชี่ยวชาญที่ 1 กับผู้เชี่ยวชาญที่ 2 คนที่ 1 กับ คนที่ 3 คนที่ 2 กับคนที่ 3 ตามแบบประเมินทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึงสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .371 - .880$)
สำหรับนักศึกษาชาย

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผู้เชี่ยวชาญที่ 1 กับผู้เชี่ยวชาญที่ 2 คนที่ 1 กับ คนที่ 3 คนที่ 2 กับคนที่ 3 ตามแบบประเมินทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึงสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .391 - .913$)
สำหรับนักศึกษาหญิง

ตอนที่ 2 ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะกระบี่ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมิน

ทักษะกระบี่ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของการประเมินความสามารถแต่ละรายการและรวมทุกรายการ ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง พบว่า

2.1 ผลการประเมินทักษะกระบี่ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นรายการ ทักษะไม้รำที่ 9, ทักษะไม้รำที่ 2, ทักษะไม้รำที่ 11, ทักษะไม้รำที่ 8, ทักษะไม้รำที่ 6, ทักษะไม้รำที่ 12, และรวมทุกรายการมีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ($r = .866 - .921$) จากการทดสอบซ้ำ

2.2 ผลการประเมินทักษะกระบี่ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาหญิง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นรายการทักษะไม้รำที่ 1, ทักษะไม้รำที่ 5, ทักษะไม้รำที่ 8, ทักษะพรหมนั่ง, ทักษะพรหมยืน, ทักษะแม่ไม้มัดที่ 2, ทักษะแม่ไม้มัดคล่อที่ 5 มีความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .802 - .875$) จากการทดสอบซ้ำ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาเกณฑ์ทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการเปลี่ยนคะแนนดิบของการประเมินทุกรายการเป็นคะแนนที่ (T-Score) พบว่า

3.1 เกณฑ์ทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษา คือ สูงมาก คะแนนดิบ 124 คะแนนขึ้นไปหรือคะแนนที่ 60 ขึ้นไป สูง คะแนนดิบ 118 - 123 คะแนนหรือคะแนนที่ 54 - 59 ปานกลาง คะแนนดิบ 112 - 117 คะแนนหรือคะแนนที่ 47 - 53 ต่ำ คะแนนดิบ 106 - 111 คะแนน หรือคะแนนที่ 41 - 46 ต่ำมากคะแนนดิบ 105 ลงมา หรือคะแนนที่ 40 ลงมา

3.2 เกณฑ์ทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาหญิง วิทยาลัยพลศึกษา คือ สูงมาก คะแนนดิบ 133 คะแนนขึ้นไปหรือคะแนนที่ 63 ขึ้นไป สูง คะแนนดิบ 125 - 132 คะแนนหรือคะแนนที่ 55 - 62 ปานกลาง คะแนนดิบ 117 - 124 คะแนน หรือคะแนนที่ 46 - 54 ต่ำ คะแนนดิบ 109 - 116 คะแนน หรือ คะแนนที่ 38 - 45 ต่ำมาก คะแนนดิบ 108 ลงมา หรือคะแนนที่ 37 ลงมา

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรงของแบบประเมินทักษะกระบี่ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย 28 ทักษะ ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบประเมินทักษะกระบี่โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พร้อมกับกรรมการควบคุมปริญญาโท 2 ท่าน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เกี่ยวกับทักษะกระบี่ และการวัดผลเป็นอย่างดี ทุกท่านมีความเห็นตรงกันว่า แบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เป็นแบบประเมินทักษะกระบี่ที่มีความเที่ยงตรง (ความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์) ซึ่งอนันต์ ศรีโสภ (2525 : 56) กล่าวว่า การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ สามารถกระทำได้โดยอาศัยการพิจารณาและการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญสาขานั้น ๆ

2. การหาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการ และรวม จากคะแนนผู้ประเมินทั้ง 3 ท่าน มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางถึงสูง ($r = 0.371 - 0.931$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง ผาณิต บิลมาศ (2530 : 4) กล่าวว่า การหาค่าความเป็นปรนัยเป็นการนำเครื่องมือ ไปตรวจสอบ หาความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Uniformity) ของผู้ประเมินที่มีผู้ประเมินหลายคน จากแบบประเมินเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างเดียวกัน การให้คะแนนเป็นอิสระต่อกัน ถ้าคะแนนที่ได้คล้ายกันมากที่สุดแสดงว่าแบบประเมินนั้นมีค่าความเป็นปรนัยสูง ดังนั้นแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถนำไปประเมินค่าความสามารถในการเรียนกระบี่ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาได้

3. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและรวม จากการประเมิน 2 ครั้ง ของผู้ประเมินคนเดียวมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูง ($r = 0.802 - 0.921$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบประเมินทักษะกระบี่ สำหรับนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา มีความเชื่อมั่นสูง ซึ่ง พวงรัตน์ มณีรัตน์ (2535 : 124 - 129) กล่าวว่า การหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test - Retest) เป็นการนำเครื่องมือ ที่สร้างขึ้น ไปประเมินกับกลุ่มตัวอย่างเดียวกันสองครั้ง ในเวลาต่างกัน แล้วนำคะแนนทั้งสองชุด มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในการประเมินครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 คะแนนของผู้เข้ารับการ ประเมิน แต่ละคนสูงในครั้งที่ 1 ก็จะได้คะแนนสูงในครั้งที่ 2 ในทางตรงข้ามกัน ถ้าคะแนน ในการประเมินครั้งที่ 1 ต่ำ ก็จะได้คะแนนต่ำในครั้งที่ 2 และประกอบ กรรณสูตร (2534 : 11) กล่าวว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าสูง .70 - .90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก ดังนั้นแบบประเมิน ทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถนำไปใช้ประเมินความ สามารถ ในการเรียนกระบี่ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาได้

4. เกณฑ์ในการแบ่งระดับความสามารถของแบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการเปลี่ยนคะแนนดิบเป็นคะแนนที่ (T - Score) เกณฑ์ มี 5 เกณฑ์ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก ซึ่งแสดงถึงเกณฑ์ความสามารถในการเรียน ทักษะกระบี่ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับวิริยา บุญชัย (2528 : 25 - 26) ที่กล่าว ไว้ว่า เกณฑ์ หมายถึง มาตรฐานที่กำหนดไว้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของประชากรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

สามารถนำผลจากการทดลองไปเปรียบเทียบกับประชากรในลักษณะเดียวกันได้ ดังนั้นแบบทดสอบที่ดีต้องมีเกณฑ์เพื่อใช้เป็นตัวแทนของประชากรกลุ่มนั้นๆ

แบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จัดได้ว่าเป็นแบบประเมินทักษะที่มีคุณสมบัติของแบบประเมินที่ดี คือ มีความเที่ยงตรง มีความเป็นปรนัย มีความเชื่อมั่น และสะดวกใช้ง่าย ไม่ซับซ้อนเหมาะสำหรับการนำไปใช้ประเมินความสามารถในการเรียนทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. แบบประเมินทักษะกระบี่สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเหมาะสำหรับครูพลศึกษาจะนำไปทำการทดสอบผู้เรียน เพื่อแบ่งกลุ่มหรือวัดผลการเรียนกีฬากระบี่ เพราะผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติไว้เรียบร้อยแล้ว
2. ผู้ประเมินควรอ่านคำอธิบาย ความหมาย วิธีการปฏิบัติ เกณฑ์การให้คะแนนให้เข้าใจ
3. ควรประเมินครั้งละ 1 ทักษะให้จบสิ้นไปก่อน แล้วค่อยประเมินทักษะต่อไป
4. ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบการให้คะแนนในแต่ละทักษะย่อย ซึ่งสามารถจะช่วยให้เกณฑ์การให้คะแนนเป็นไปในแนวเดียวกันและป้องกันการสับสน
5. สถานที่ทดสอบ ควรเงียบหรือมีเสียงรบกวนน้อยที่สุด
6. ผู้รับการประเมินควรรับทราบเกี่ยวกับวิธีการทดสอบเกณฑ์การให้คะแนน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการสร้างและพัฒนา แบบประเมินทักษะกระบี่ สำหรับ นักศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาทั่วประเทศ เพื่อให้ได้แบบประเมินทักษะกระบี่ที่มีคุณภาพมากขึ้นต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- นาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2513). กระบี่กระบอง. กรุงเทพฯ : ศุภสภา.
- ประคอง กรรณสูตร. (2534). สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ประชา ทองศิริ. (2527). แบบประเมินความสามารถทางกระบี่กระบองสำหรับนักศึกษาวิทยาลัย
พลศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ประภัสสร นาคมนิ. (2542). การสร้างแบบทดสอบทักษะกระบี่สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้นจังหวัดสุพรรณบุรี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ผาณิต บิลมาศ. (2526). การทดสอบและประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2530). การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2528). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ :
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พูนศักดิ์ ประถมบุตร. (2532). การทดสอบและการประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์.
- ไพวัน เพลิดพราว. (2540). การสร้างแบบประเมินและแบบทดสอบทักษะจำวสำหรับนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- รจนา ป้องนุ. (2541). การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาคาบสองมือสำหรับนักศึกษาวิทยาลัย
พลศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2528). หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิริยา บุญชัย. (2529). การทดสอบและการวัดผลทางพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2540). หลักการพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ศุภสภา.
- สุชาติ ศิริสุขไพบูรณ์. (2526). เทคนิคและวิธีการสอนวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

- สุภาพ วาดเขียน และอรพินธ์ โกชนาคา. (2518). *การประเมินการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.
- สุมาลี เพชรศิริ. (2527). *แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษา. ปริญญาโท คศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัคราณา.*
- สุวิมล ตั้งสังพจน์. (2526). *การวัดผลและประเมินผลพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อนันต์ ศรีโสภ. (2525). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อเนก ช้างน้อย. (2524). *ปัญหาการเรียนวิชากระบี่กระบองในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
อัคราณา.
- Hopkin, Charles D. and Richard L. Antes. (1979) *Classroom Testing*. Itasca : FE.
Peacock Publishers Inc.
- Johnson, Barry L. and Jack K. Nelson. (1976). “ Basic Concepts in Test Evaluation”,
Practical Measurements for Evaluation in Physical Education. 4th ed.
Minesota : Burgess Internation Group Inc.
- Willgoose, Carl E. (1961). *Evaluation in Health Education and Physical Education*.
New York : McGraw – Hill Book Company, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแบบประเมินทักษะกระบี่

แบบประเมินทักษะกระบี่

คำชี้แจง แบบประเมินทักษะกระบี่นี้ใช้มาตราประเมินค่า (Rating Scale) แบบเปรียบเทียบ (Comparative rating scale) ซึ่งวัดจากรูปแบบ (Form) ของทักษะกระบี่ตามหลักสูตร วิชากระบี่กระบอง 1 ในวิทยาลัยพลศึกษา

อุปกรณ์

1. กระบี่
2. ห้องพลศึกษา หรือ สนามกลางแจ้ง
3. ใบบันทึกคะแนน

วิธีการทดสอบ

ในการทดสอบผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องทดสอบเป็นชุดการสอบ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ชุด คือ

1. ทำบังคับชุดที่ 1 คือ การถวายเป็นคม การขึ้นพรหมนั่ง การขึ้นพรหมยืน
2. ทำบังคับชุดที่ 2 คือ การรำไม้รำ 12 ไม้รำ
3. ทำบังคับชุดที่ 3 คือ การตีแม่ไม้ตี 6 แม่ไม้ การถดถอยแม่ไม้ถดถอย 6 แม่ไม้ และการเดินแปลง

การให้คะแนน

ดูท่าทางการปฏิบัติทักษะที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยวัดจากแบบทดสอบทักษะกระบี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละท่าแต่ละไม้ ให้คะแนนมี 5 ระดับ คือ 5 คะแนน เท่ากับสูงมาก 4 คะแนน เท่ากับสูง 3 คะแนน เท่ากับปานกลาง 2 คะแนน เท่ากับต่ำ 1 คะแนน เท่ากับต่ำมาก

หมายเหตุ

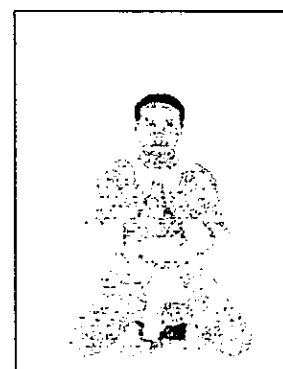
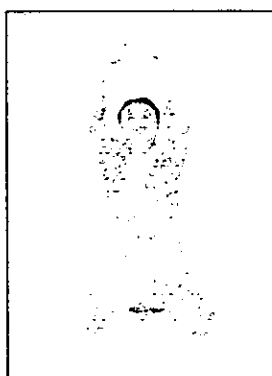
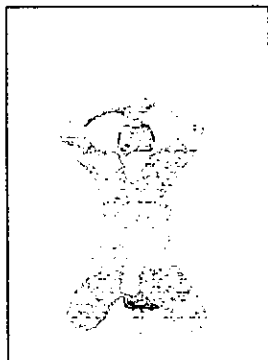
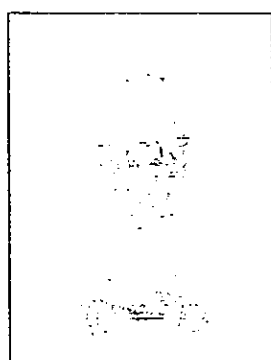
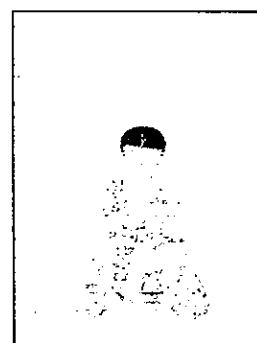
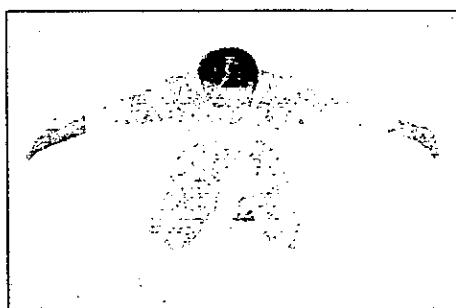
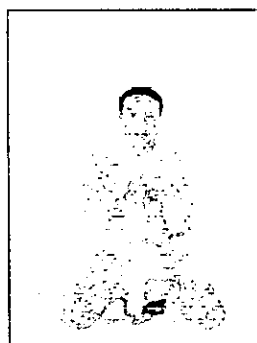
1. ทดสอบครั้งละ 1 คน
2. ทำการทดสอบโดยใช้ผู้ช่วยในการทดสอบ 3 คน

แบบประเมินทักษะการถวายเป็นังคม

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ถวายเป็นังคม ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ถวายเป็นังคม ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ติดขัดบ้าง แต่ก็สามารถถวายเป็นังคมต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ถวายเป็นังคม ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีติดขัดมากกว่าข้อสูงและถวายเป็นังคมไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถถวายเป็นังคมต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ถวายเป็นังคม ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำถวายเป็นังคมนาน แต่ก็สามารถถวายเป็นังคมต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ข้นพรหมยีน ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำราดตลอด ไม่สามารถถวายเป็นังคมต่อได้จนจบ

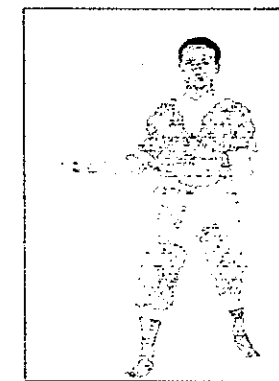
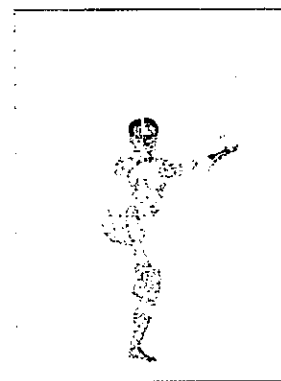
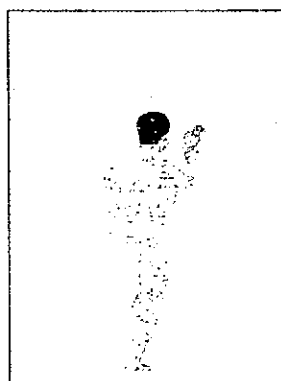
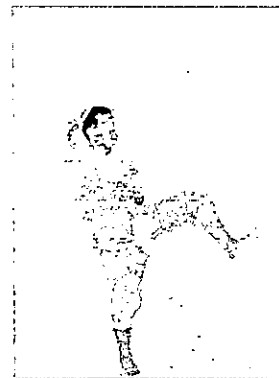
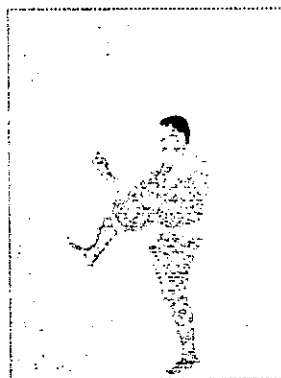
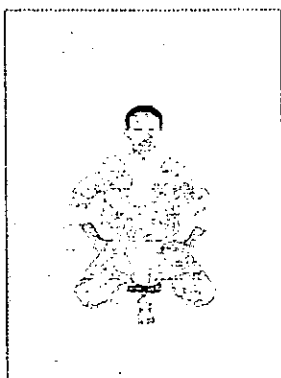

แบบประเมินทักษะการขึ้นพรหมโยน

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ขึ้นพรหมโยน ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ขึ้นพรหมโยน ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดิดขัดบ้าง แต่ก็สามารถขึ้นพรหมโยนต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ขึ้นพรหมโยน ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีดิดขัดมากกว่าข้อสูงและขึ้นพรหมโยนไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถขึ้นพรหมโยนต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ขึ้นพรหมโยน ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำขึ้นพรหมโยนนาน แต่ก็สามารถขึ้นพรหมโยนต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ขึ้นพรหมโยน ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถขึ้นพรหมโยนต่อได้จนจบ

แบบประเมินทักษะไม้รำที่ 1 (ลอยชาย)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่หนึ่ง ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่หนึ่ง ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง คิดขัดบ้าง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่หนึ่ง ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีติดขัดมากกว่าข้อสูงและไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่หนึ่ง ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่หนึ่ง ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

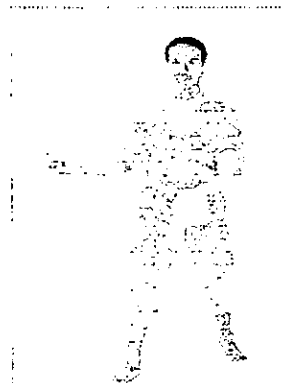
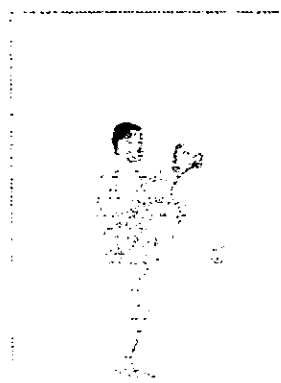
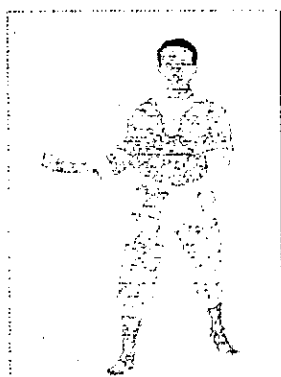

แบบประเมินทักษะไม้รำที่ 2 (กวางทัดหู)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สอง ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สอง ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดัดขัดบ้าง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สอง ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีดัดขัดมากกว่าข้อสูงและรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สอง ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สอง ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

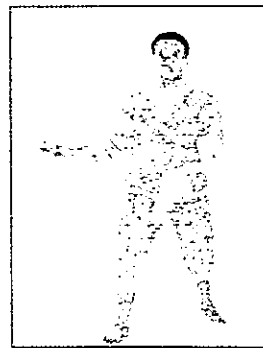
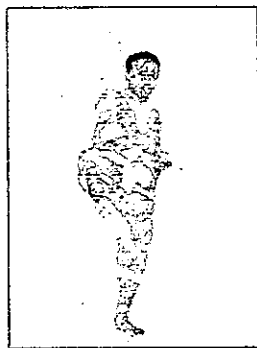
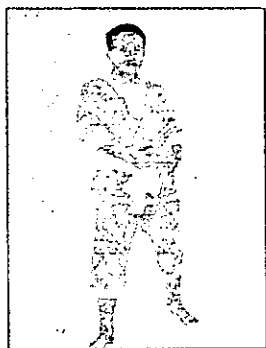
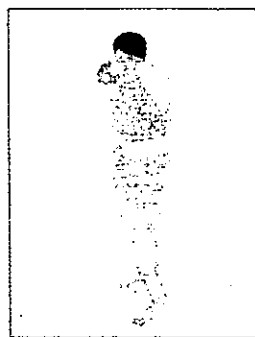
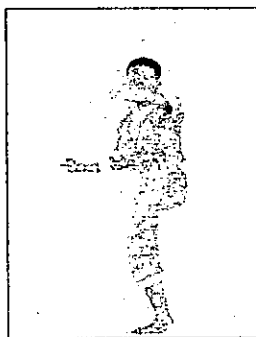

แบบประเมินทักษะไม้รำที่ 3 (เหน็บข้าง)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สาม ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สาม ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง คิดขัดบ้าง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สาม ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีคิดขัดมากกว่าข้อสูงและรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สาม ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สาม ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

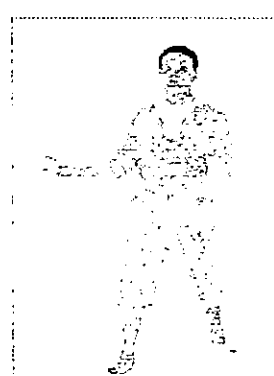
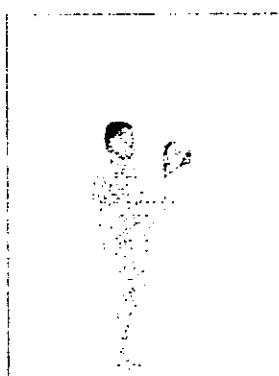
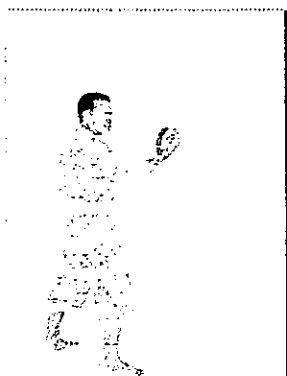
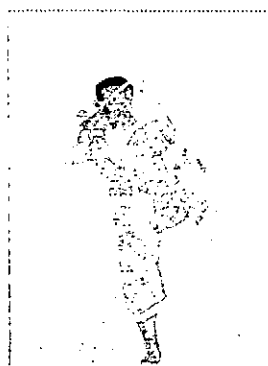
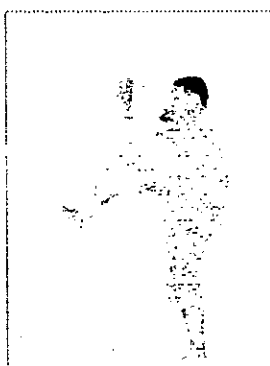
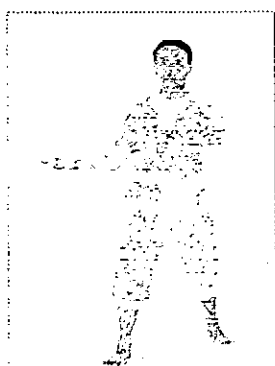

แบบประเมินทักษะไม้รำที่ 4 (ต่อสอก)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สี่ ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มคั่นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สี่ ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดิคขัดบ้าง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สี่ ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีดิคขัดมากกว่าข้อ สูงและรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สี่ ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สี่ ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

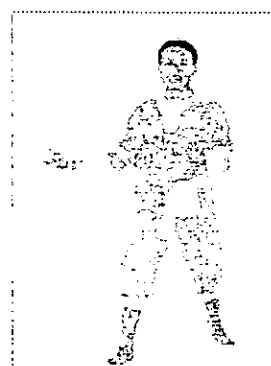
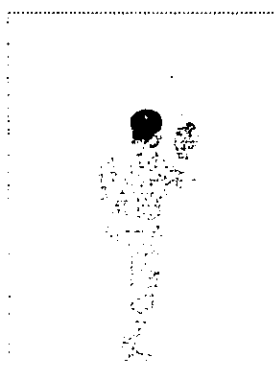
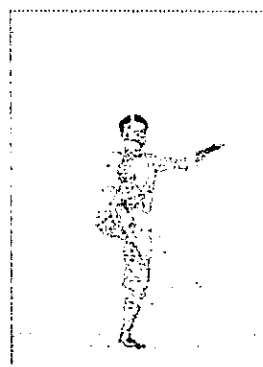
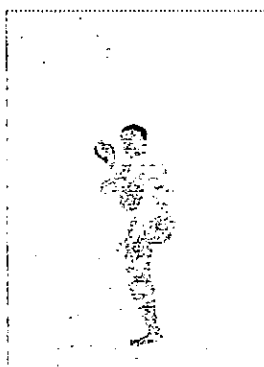

แบบประเมินทักษะไม้รำที่ 5 (จ้วงหน้า จ้วงหลัง)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ำไม้รำที่ห้า ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ำไม้รำที่ห้า ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดิดขัดบ้าง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ำไม้รำที่ห้า ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีดิดขัดมากกว่าข้อสูงและรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ำไม้รำที่ห้า ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ำไม้รำที่ห้า ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

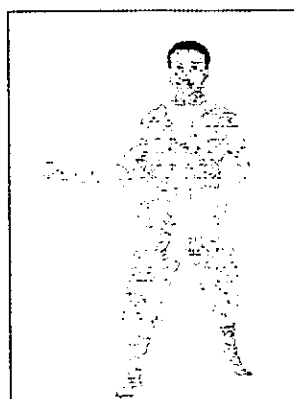
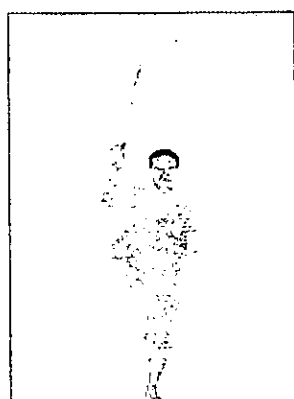
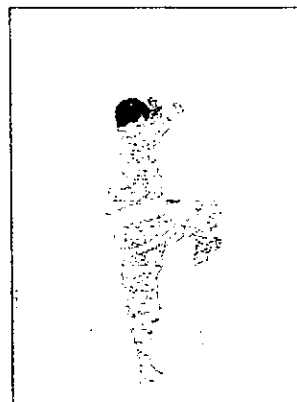
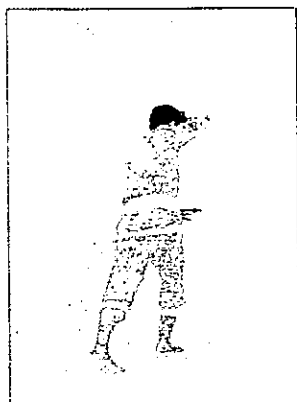
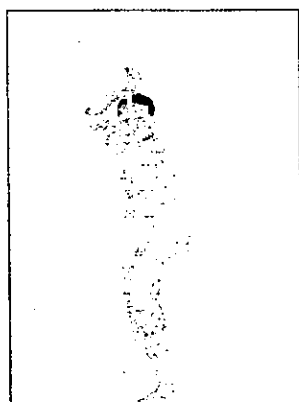

แบบประเมินทักษะไม้รำที่ 6 (ปกหน้า ปกหลัง)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ รำไม้รำที่หก ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ รำไม้รำที่หก ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดัดขัดบ้าง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ รำไม้รำที่หก ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีดัดขัดมากกว่าข้อสูงและรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ รำไม้รำที่หก ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ รำไม้รำที่หก ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

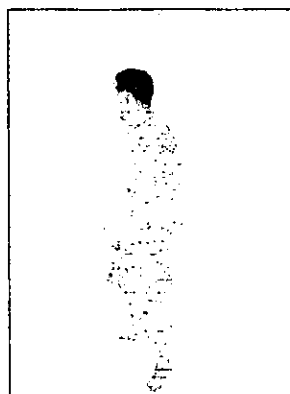
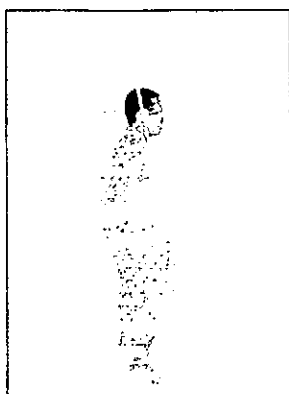
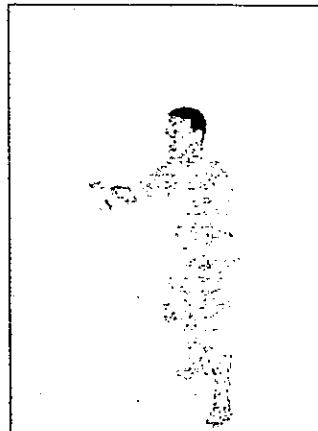
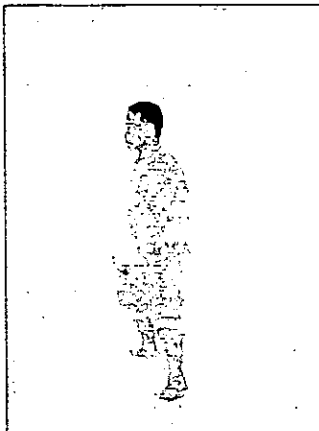

แบบประเมินทักษะไม้รำที่ 7 (ท่ายักษ์)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่เจ็ด ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่เจ็ด ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดิคขัดบ้าง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่เจ็ด ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีติดขัดมากกว่าข้อสูงและรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่เจ็ด ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่เจ็ด ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

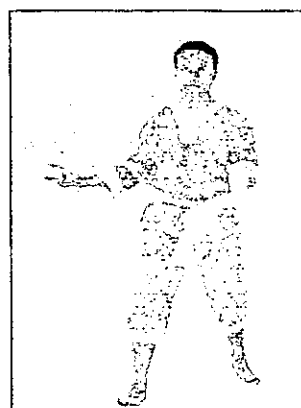
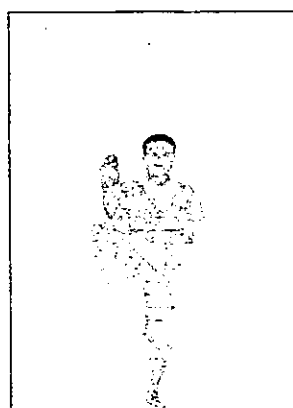
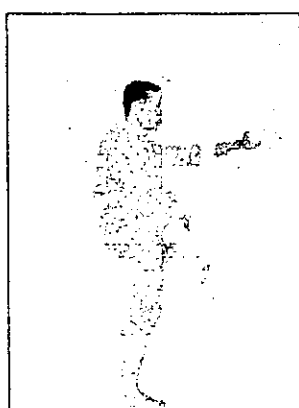
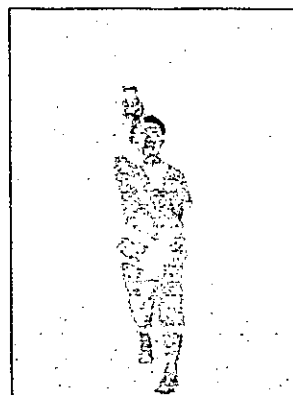
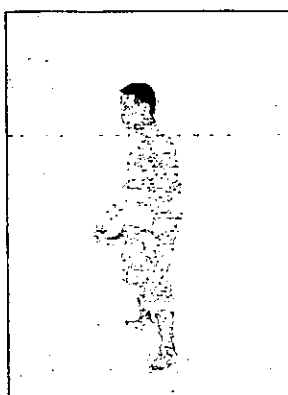

แบบประเมินทักษะไม้รำที่ 8 (สอยดาว)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่แปด ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มคั่นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่แปด ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดัดขัดบ้าง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่แปด ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีดัดขัดมากกว่าข้อสูงและรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่แปด ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่แปด ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

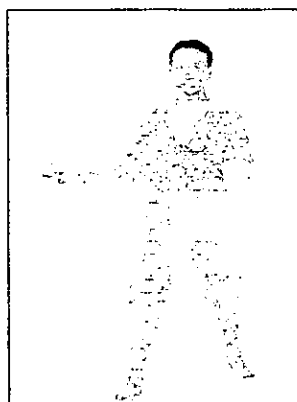
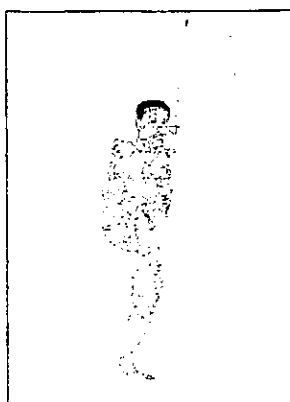
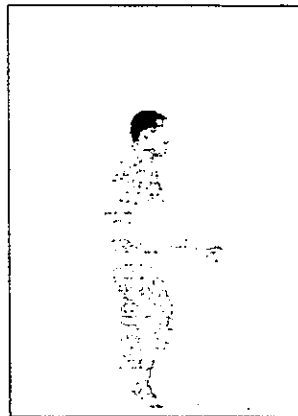
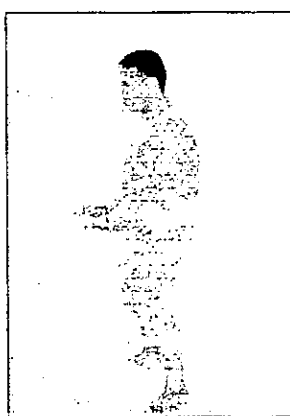
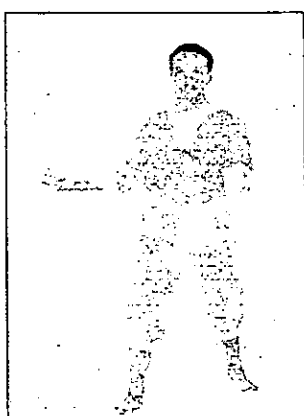

แบบทดสอบทักษะไม้รำที่ 9 (ควงแตะ)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่เก้า ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่เก้า ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดัดขัดบ้าง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่เก้า ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีดัดขัดมากกว่าข้อสูงและรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่เก้า ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่เก้า ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

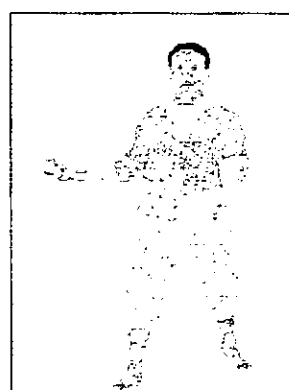
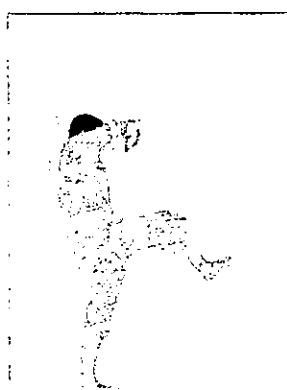
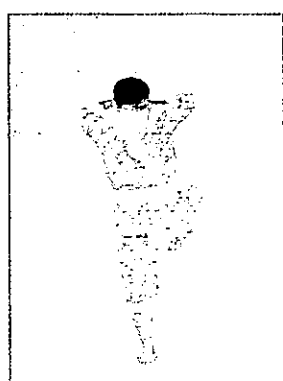
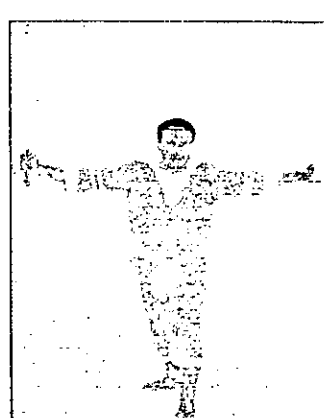
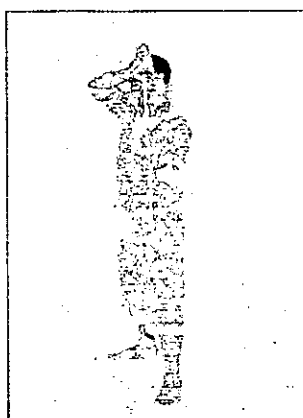
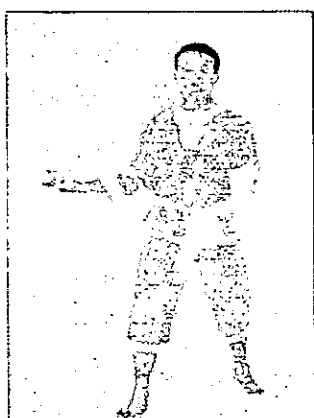

แบบทดสอบทักษะไม้รำที่ 10 (หนุมานแหวกฟองน้ำ)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สิบ ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สิบ ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดิคขัดบ้าง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สิบ ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีดิคขัดมากกว่าข้อสูงและรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สิบ ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สิบ ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

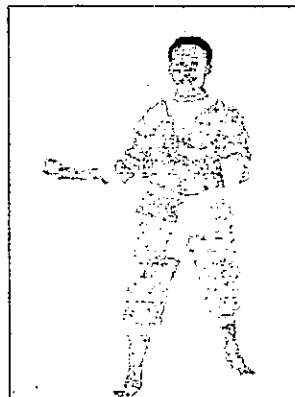
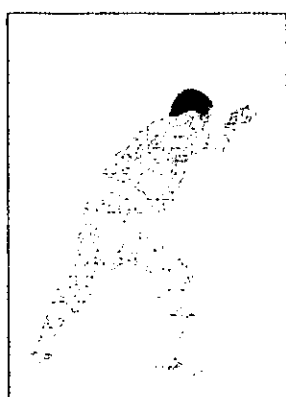
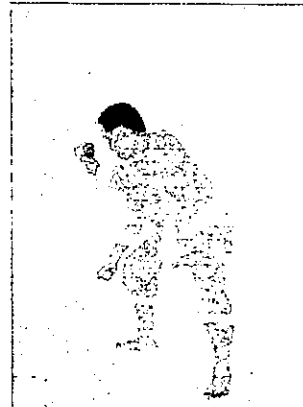
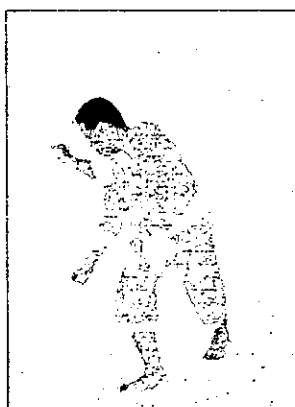

แบบประเมินทักษะไม้รำที่ 11 (ลด – ล่อ)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สิบเอ็ด ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สิบเอ็ด ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดิคขัดบ้าง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สิบเอ็ด ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีดิคขัดมากกว่า ข้อสูงและรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สิบเอ็ด ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุคคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ไม้รำที่สิบเอ็ด ไม่ถูกต้อง หยุคคิดทำรำตลอด ไม่สามารถรำต่อได้จนจบ

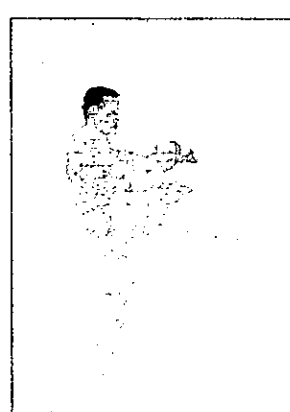
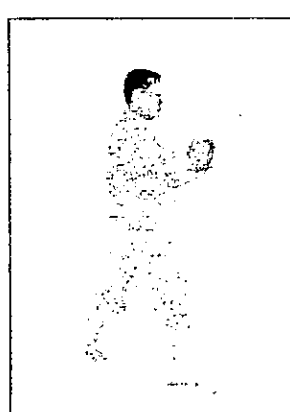
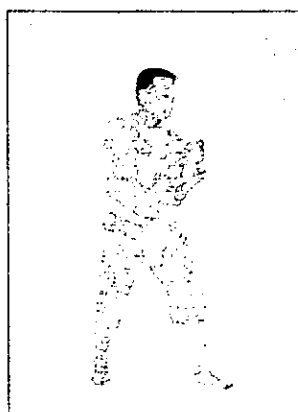
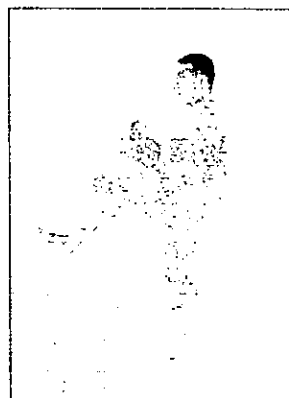
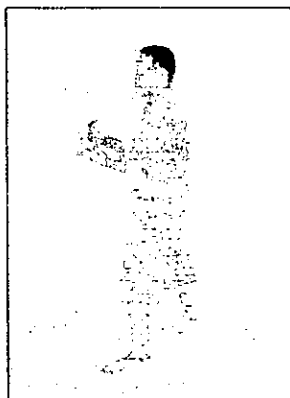

แบบประเมินทักษะไม้รำที่ 12 (เจริญเทียน)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ รำไม้รำที่สิบสอง ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ รำไม้รำที่สิบสอง ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดัดขัดบ้าง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ รำไม้รำที่สิบสอง ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีดัดขัดมากกว่าข้อสูงและรำไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ รำไม้รำที่สิบสอง ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำรำนาน แต่ก็สามารถรำต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ รำไม้รำที่สิบสอง ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำรำตลอด ไม่สามารถต่อรำได้จนจบ

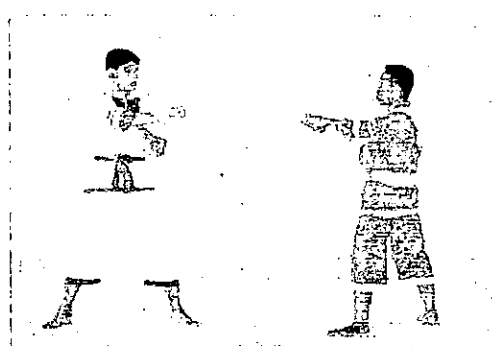
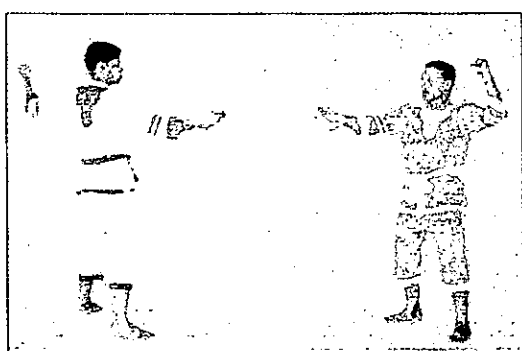

แบบประเมินการตีแม่ไม้มัดที่ 1 (กอ – กอ)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่หนึ่ง ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่หนึ่ง ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง คิดขัดบ้าง แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่หนึ่ง ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีติดขัดมากกว่า ข้อสูงและตีไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่หนึ่ง ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำนาน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่หนึ่ง ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำติดตลอด ไม่สามารถตีต่อได้จนจบ

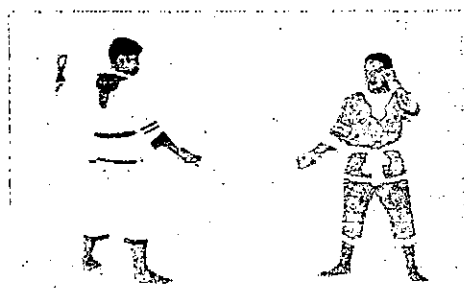
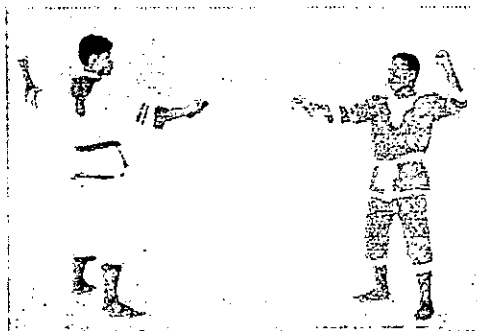

แบบประเมินการตีแม่ไม้ตีที่ 2 (กอ - กอ - ขา - ขา)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 - สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่สอง ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มคั่นจนจบ
- 4 - สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่สอง ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดิดขัดบ้าง แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 3 - ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่สอง ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีดิดขัดมากกว่าข้อสูงและตีไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 2 - ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่สอง ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำคั่นนาน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 1 - ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่สอง ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำคั่นตลอด ไม่สามารถตีต่อได้จนจบ

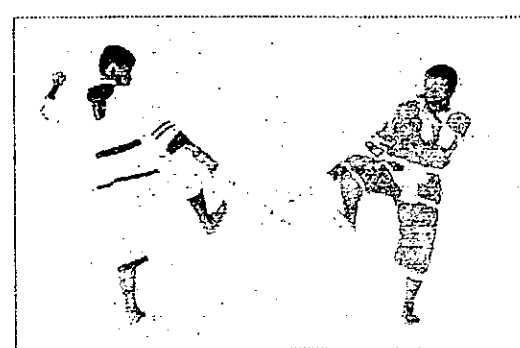
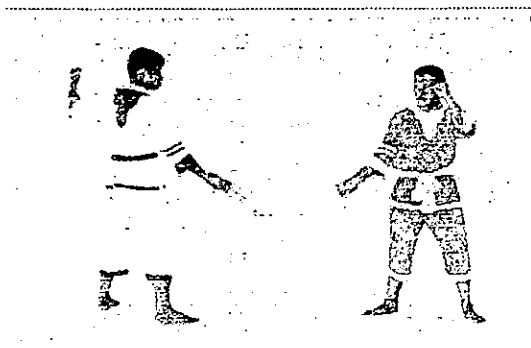
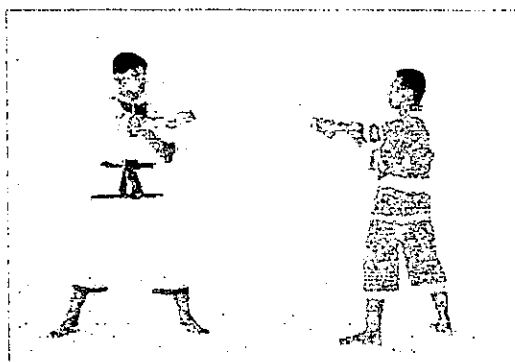
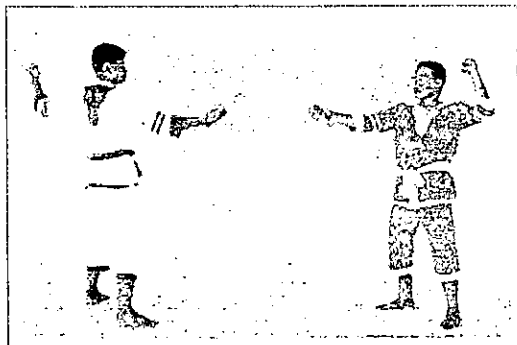

แบบประเมินการตีแม่ไม้ตีที่ 3 (คอ - คอ - ขา - ยก (ไขว้))

คะแนน

รายละเอียด

- 5 - สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่สาม ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 - สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่สาม ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดิคขัดบ้าง แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 3 - ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่สาม ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีดิคขัดมากกว่าข้อสูงและตีไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 2 - ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่สาม ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำตื้นนาน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 1 - ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่สาม ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำติดตลอด ไม่สามารถตีต่อได้จนจบ

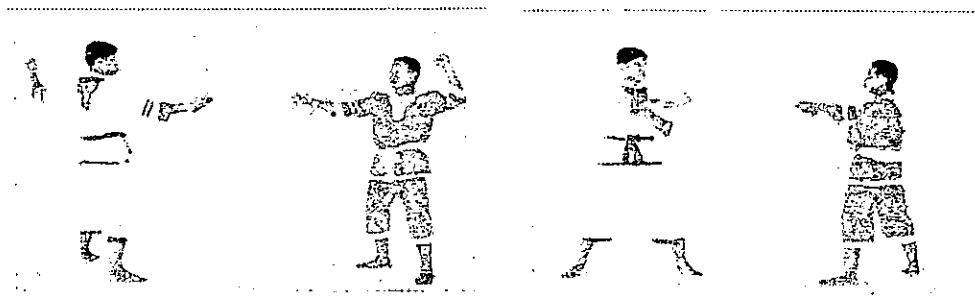

แบบประเมินการตีแม่ไม้ตีที่ 4 (กอ - กอ - เอว - เอว)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่สี่ ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่สี่ ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง คิดขัดบ้าง แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่สี่ ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีคิดขัดมากกว่าข้อสูง และตีไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่สี่ ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำดีนาน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่สี่ ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำดีตลอด ไม่สามารถตีต่อได้จนจบ

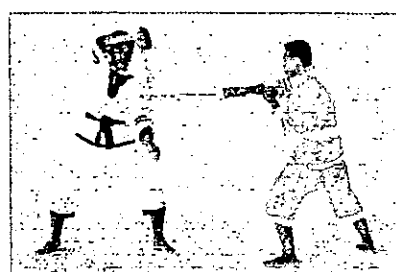
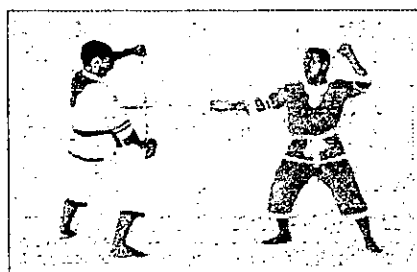
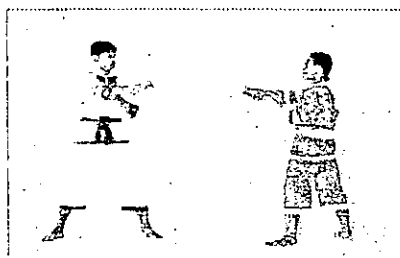
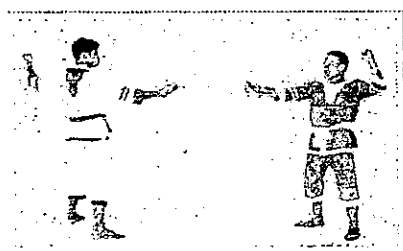

แบบประเมินการตีแม่ไม้มวยไทยที่ 5 (คอ - คอ - เอว - เอว - หัว)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 - สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่ห้า ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 - สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่ห้า ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ติดขัดบ้าง แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 3 - ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่ห้า ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีติดขัดมากกว่าข้อสูง และตีไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 2 - ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่ห้า ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำให้นาน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 1 - ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่ห้า ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำผิดตลอด ไม่สามารถตีต่อได้จนจบ

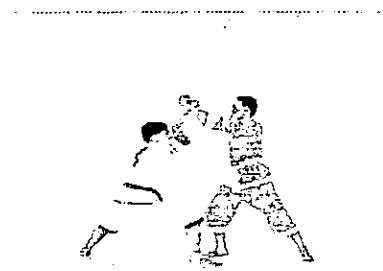
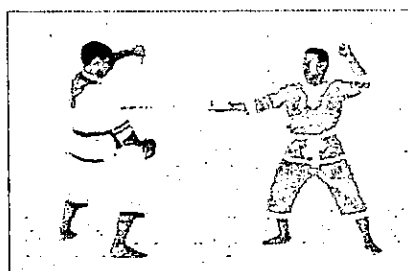
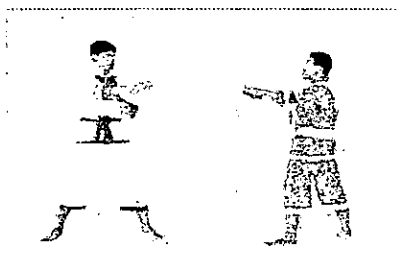
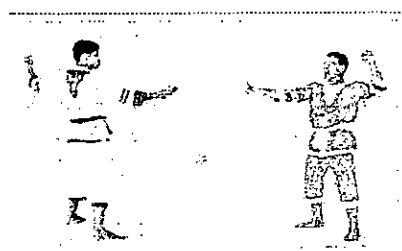

แบบประเมินทักษะการตีแม่ไม้ตีที่ 6 (คอ-คอ-เอว-เอว-หัว-กระทั่ง)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่หก ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มคั่นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่หก ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ตีคขัดบ้าง แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่หก ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีตีดขัดมากกว่าข้อสูงและตีไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่หก ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำนาน แต่ก็สามารถตีต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ตีไม้ตีที่หก ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำตลอด ไม่สามารถตีต่อได้จนจบ

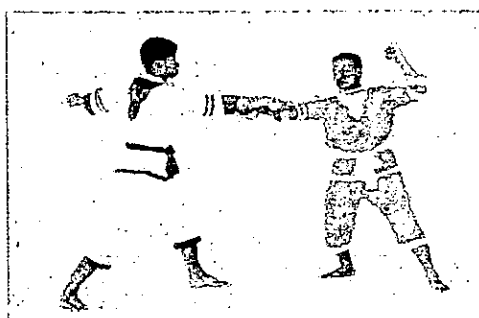
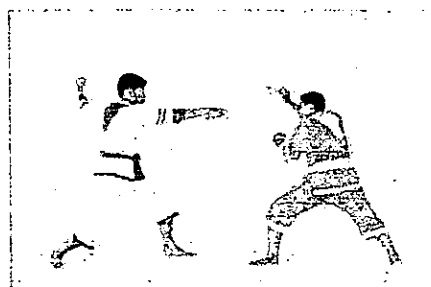

แบบประเมินทักษะแม่ไม้ตลอดที่ 1 (หันซ้ายให้คู่ต่อสู้)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ตลอด แม่ไม้ตลอดที่หนึ่ง ได้ถูกต้องตามขั้นตอน อย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ตลอด แม่ไม้ตลอดที่หนึ่ง ได้ถูกต้องตามขั้นตอน อย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดัดขัดบ้าง แต่ก็สามารถตลอดต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ตลอด แม่ไม้ตลอดที่หนึ่ง ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีดัด ขัดมากกว่าข้อสูงและตลอดไม่ค่อยต่อเนื่อง แต่ก็สามารถตลอดต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ตลอด แม่ไม้ตลอดที่หนึ่ง ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำตลอด นาน แต่ก็สามารถตลอดต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ตลอด แม่ไม้ตลอดที่หนึ่ง ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำตลอด ตลอด ไม่สามารถตลอดต่อได้จนจบ

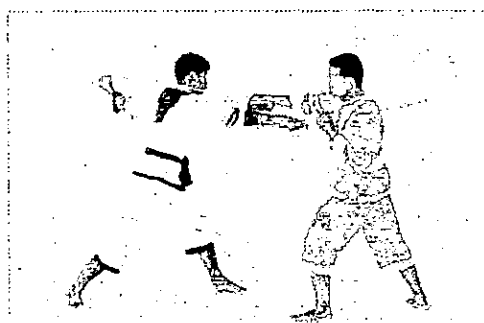
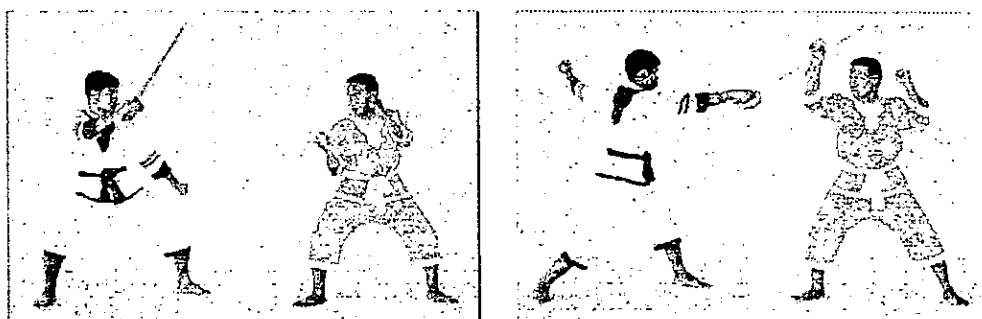

แบบประเมินทักษะแม่ไม้ดลที่ 2 (หันด้านขวาให้คู่ต่อสู้)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ดลล่อ แม่ไม้ดลที่สอง ได้ถูกต้องตามขั้นตอน
อย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ดลล่อ แม่ไม้ดลที่สอง ได้ถูกต้องตามขั้นตอน
อย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดิดขัดบ้าง แต่ก็สามารถดลล่อต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ดลล่อ แม่ไม้ดลที่สอง ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีดิด
ขัดมากกว่าข้อสูงและดลล่อไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถดลล่อต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ดลล่อ แม่ไม้ดลที่สอง ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำดล
ล่อนาน แต่ก็สามารถดลล่อต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ดลล่อ แม่ไม้ดลที่สอง ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำดลล่อ
ตลอด ไม่สามารถดลล่อต่อได้จนจบ

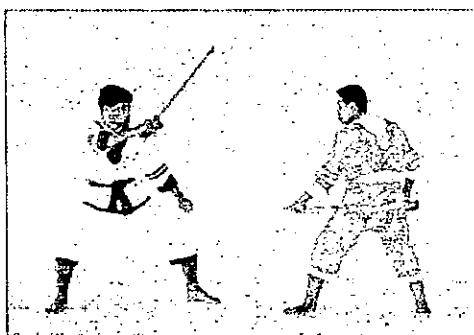

แบบประเมินทักษะแม่ไม้ตลอดที่ 3 (หันซ้ายให้คู่ต่อสู้)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ตลอด แม่ไม้ตลอดที่สาม ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่าง ต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ตลอด แม่ไม้ตลอดที่สาม ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่าง ต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง คิดขัดบ้าง แต่ก็สามารถตลอดต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ตลอด แม่ไม้ตลอดที่สาม ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีคิด ขัดมากกว่าข้อสูงและตลอดไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถตลอดต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ตลอด แม่ไม้ตลอดที่สาม ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำตลอด นาน แต่ก็สามารถตลอดต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ตลอด แม่ไม้ตลอดที่สาม ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำตลอด ตลอด ไม่สามารถตลอดต่อได้จนจบ

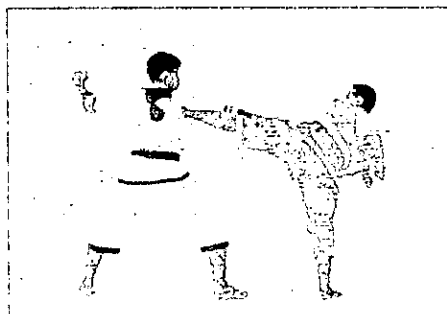
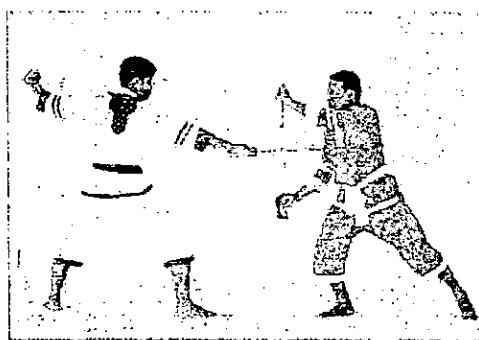
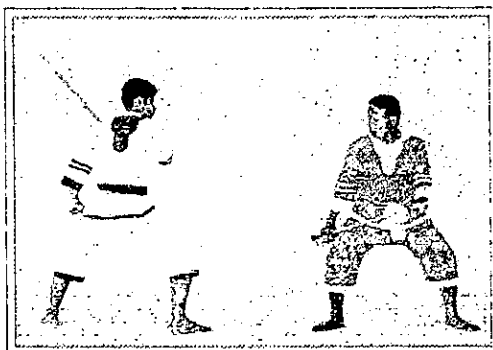

แบบประเมินทักษะแม่ไม้ตลอดที่ 4 (หันขวาให้คู่ต่อสู้)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ลดล่อ แม่ไม้ตลอดที่สี่ ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่าง ต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ลดล่อ แม่ไม้ตลอดที่สี่ ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่าง ต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง คิดขัดบ้าง แต่ก็สามารถลดล่อต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ลดล่อ แม่ไม้ตลอดที่สี่ ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีคิดขัด มากกว่าข้อสูงและลดล่อไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถลดล่อต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ลดล่อ แม่ไม้ตลอดที่สี่ ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำลดล่อ นาน แต่ก็สามารถลดล่อต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ลดล่อ แม่ไม้ตลอดที่สี่ ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำลดล่อตลอด ไม่สามารถลดล่อต่อได้จนจบ

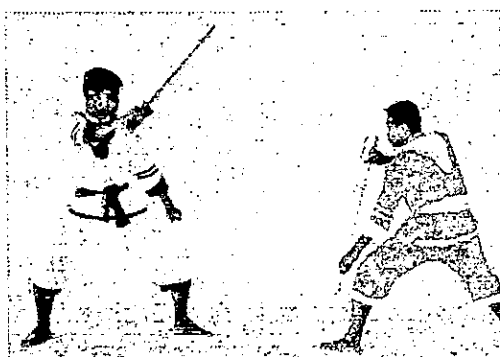

แบบประเมินทักษะแม่ไม้ล่อที่ 5 (หันซ้ายให้คู่ต่อสู้)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ลดล่อ แม่ไม้ล่อที่ห้า ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่าง
ต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ลดล่อ แม่ไม้ล่อที่ห้า ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่าง
ต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดิดขัดบ้าง แต่ก็สามารถลดล่อต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ลดล่อ แม่ไม้ล่อที่ห้า ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีดิดขัด
มากกว่าข้อสูงและลดล่อไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถลดล่อต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ลดล่อ แม่ไม้ล่อที่ห้า ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำลดล่อ
นาน แต่ก็สามารถลดล่อต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ลดล่อ แม่ไม้ล่อที่ห้า ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำลดล่อ
ตลอด ไม่สามารถลดล่อต่อได้จนจบ

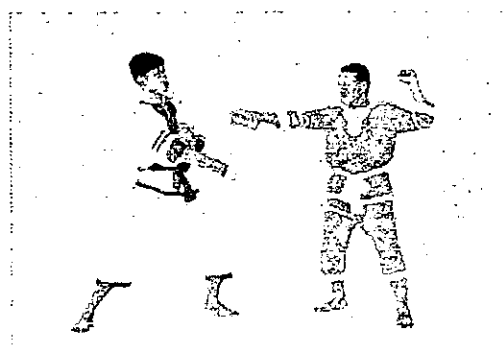
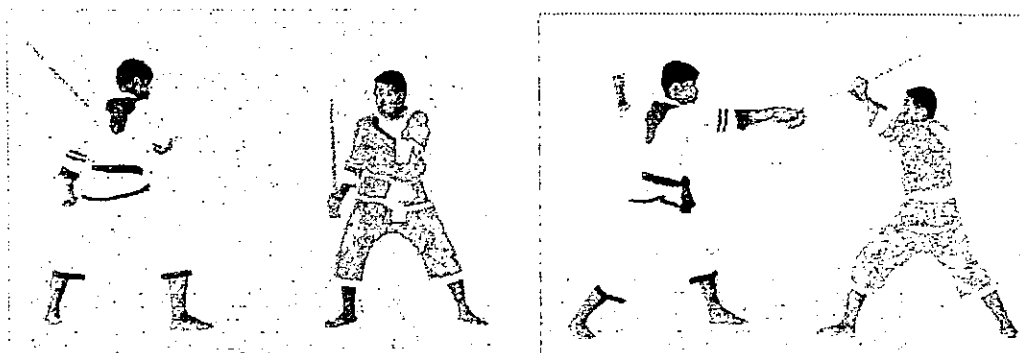

แบบประเมินทักษะแม่ไม้ดลที่ 6 (หันด้านขวาให้คู่ต่อสู้)

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ดลต่อ แม่ไม้ดลที่หก ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่าง ต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ ดลต่อ แม่ไม้ดลที่หก ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่าง ต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดัดขัดบ้าง แต่ก็สามารถดลต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ ดลต่อ แม่ไม้ดลที่หก ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีดัดขัด มากกว่าข้อสูงและดลต่อไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถดลต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ ดลต่อ แม่ไม้ดลที่หก ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำดลต่อ นาน แต่ก็สามารถดลต่อได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ ดลต่อ แม่ไม้ดลที่หก ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำดลต่อตลอด ไม่สามารถดลต่อได้จนจบ

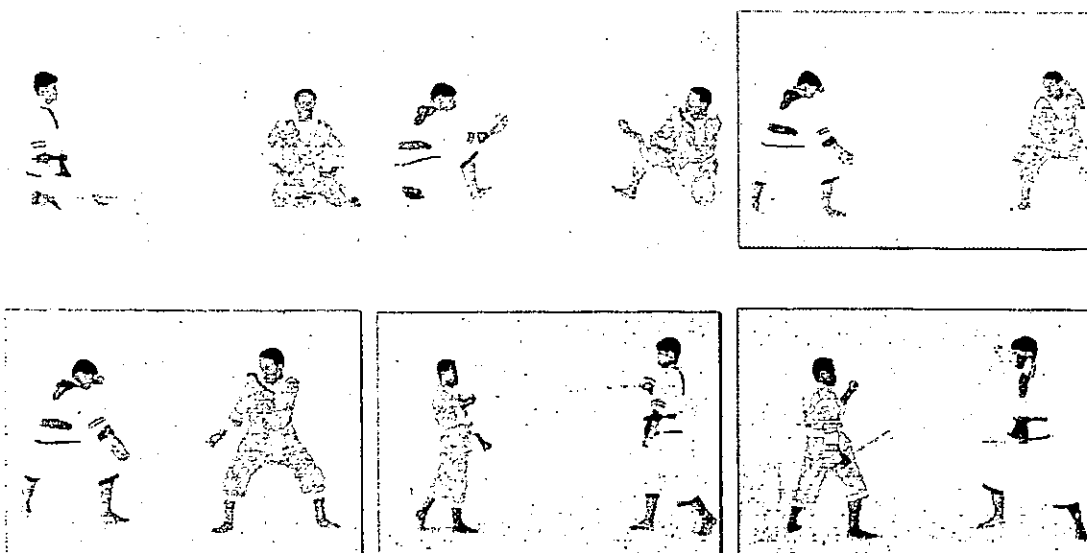

แบบประเมินทักษะการเดินแปลงกระบี่

คะแนน

รายละเอียด

- 5 – สูงมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ การเดินแปลง ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ
- 4 – สูง ผู้เข้ารับการทดสอบ การเดินแปลง ได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ค่อยต่อเนื่อง ดิดขัดบ้าง แต่ก็สามารถเดินแปลงต่อได้จนจบ
- 3 – ปานกลาง ผู้เข้ารับการทดสอบ การเดินแปลง ได้ถูกต้องตามขั้นตอน แต่มีติดขัดมากกว่าข้อสูงและเดินแปลงไม่ต่อเนื่อง แต่ก็สามารถกลคเดินแปลงต่อได้จนจบ
- 2 – ต่ำ ผู้เข้ารับการทดสอบ การเดินแปลง ถูกบ้าง ผิดบ้าง หยุดคิดทำเดินแปลงนาน แต่ก็สามารถเดินแปลงได้จนจบ
- 1 – ต่ำมาก ผู้เข้ารับการทดสอบ การเดินแปลง ไม่ถูกต้อง หยุดคิดทำเดินแปลงตลอด ไม่สามารถเดินแปลงต่อได้จนจบ

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์วิชิต ชี้เชิญ

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

2. อาจารย์สุชุม อินขำเมือง

อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี

3. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณท์

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวลี พึ่งโพธิ์ทอง

อาจารย์ประจำภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5. อาจารย์ประมวธ บัวทอง

อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นายชาญณรงค์ สิงห์รัตน์
วันเดือนปีเกิด	7 กุมภาพันธ์ 2503
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	39/6 หมู่ 8 ตำบลไชยภูมิ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง ตำบลไชยภูมิ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2513	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนเขวา ตำบลคอนหัน อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2516	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนเทศบาล 1 สวนสนุก อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2519	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2521	มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคณาสวัสดิ์ศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2524	ป.กศ.สูงพลศึกษา วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2526	กศ.บ พลศึกษา วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2546	กศ.ม.พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร